

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni świątecznych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

Table with 4 columns: W miejscach, W Austro-Węgrzech, W Państwie Niemieckim, W innych państwach. Rows show quarterly and monthly rates in various currencies.

Prenumeratę i ogłoszenia (inserty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10, Administracja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. Dla rozmów zamiejscowych 1572.

Rekopisów nadsyłanych Redakcja nie zwraca. We Lwowie sprzedaje numerów po 12 hl.: w Biurze dzienników S. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska 3 i w Biurze Plohna, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

WYDANIE PORANNE

Prenumeratę przyjmują:

Zamiejscową Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: Administracja „Nowej Reformy“ — Główna trafik w Ryńku — Agencja J. Hopassa i A. Salomonowej, ul. Szczepańska 9; Biuro dzienników M. Hupczyca, ul. Jagiellońska 7; Trafika w Sukkennicach.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inserty) przyjmują: We Lwowie Biura dzienników: A. Buchstab, ul. Karola Ludwika 21, S. Sokołowski, ul. Jagiellońska 3. — W Jarosławiu A. Amstör. — W Tarnowie M. Rockach. — W Wiedniu Herman Goldschmid (sprzedaje oddzielnych numerów), I. Wollzeile 6. — M. Dukes Nachfolger, Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu). — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalek (Wollzeile). — W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Loretta, directeur, 61 Rue Rougemont.

Ogłoszenia (inserty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobem pismem (petit) za pierwszy raz 24 h., za każdy następny raz 18 h. — Nadesłane po 80 h. od wiersza. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany, pierwszy raz 40 h. — Załączniki do „Nowej Reformy“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia i t. p.) przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

Celem uregulowania nakładu promy o wcześniejsze nadesłanie prenumeraty.

Administracja „N. Reformy“

Święto Trzeciego Maja.

(Odezwa.)

Polacy!

Konstytucja Trzeciego Maja jest aktem, który w naszych dziejach porobiorczych w sercach narodu upamiętnił się po wieczne czasy złotymi zgłoskami. W perspektywie stu dwudziestu trzech lat Trzeciego Maja stał się blaskiem promiennym i cały naród bez różnicy stanu odczuwa potrzebę wspomnienia o roku owej chwili, kiedy po długim okresie lat upadku i rozkładu wewnętrznego, zabyła na niebie Rzeczypospolitej zorza wolności, kiedy król z narodem, a naród z królem zdobyli się na czyn wielki i doniosły, na czyn, który cały ustroj państwa polskiego przeobraził „in capite et in membris“.

Z tych tradycji i ideałów poczęło się w roku 1891 Towarzystwo szkoły ludowej, dziś największa na ziemiach polskich organizacja oświatowa.

T. S. L.

Te trzy litery, których znaczenie dziś już każde dziecko polskie rozumie, wcielają w sobie cały program, cały ogrom pracy, podjętej w imię odrodzenia narodowego, w imię świętej walki o wolność Ojczyzny.

Szkoły, bursy, ochronki, czytelnice, domy ludowe, przez T. S. L. stworzone i po całym kraju rozsiane, to jak gdyby setki i tysiące „żywych pomników“, które sprawiają, że pamięć wielkich twórców Konstytucji Trzeciego Maja płonie ogniem ożywczym w narodzie i dodaje mu otuchy do walki o należne prawa. To też stało się już przywilejem Towarzystwa szkoły ludowej, że dzień Trzeciego Maja jest dniem jego święta powszechnego i po całym kraju w tym dniu idzie wielki głos:

Składajcie dar narodowy Trzeciego Maja dla Towarzystwa szkoły ludowej.

Do pałaców, do chat, do izb rzemieślniczych dociera ten głos przez tysiączne listy składkowe. Niechaj więc nikt, komu drogie ideały i cele, którym służy Towarzystwo szkoły ludowej, nie uchyla się od złożenia w tym dniu datku na dar narodowy, takiego, na jaki go stać. Niechaj

ten dobrowolny podatek narodowy, jaki naród na cele oświaty ludowej nałożył, dla Towarzystwa szkoły ludowej przeznaczony, będzie tym posiewem, z którego wszędzie plon upragniony — wolność narodu.

Zarząd główny Towarzystwa szkoły ludowej:

- Prezes: Dr Ernest Bandrowski. Wiceprezesi: Dr Ernest Adam, Jerzy Piwocki. Sekretarze: Dr Zdzisław Próchnicki.

- Władysław Mossoczy, Stefan Natanson. Skarbnik: Edmund Piechnik. Rachmistrz: Tadeusz Tabaczyński.

Aleksandrowiczówna Aniela, Cieński Tadeusz, Dubiel Gabryel, ks. dr Fijałek Jan, dr Grabowski Tadeusz, Gruszecki Stanisław, Halski Ludwik, Januszewski Antoni, Jeżyk Stefan, dr Kahl Wilhelm, dr Krzyżanowski Adam, Madejczyk Jan, Maślanka Franciszek, Mazur Władysław, Mohr Antoni, dr Opieński Jan, Ostrowski Witold, Piątkowski Kazimierz, dr Piepso-Poratyński Jan, Praczyńska Michalina, Rymar Stanisław, dr Schmidt Emil, Sikora Wincenty, Srokowski Stanisław, Strokowa Jadwiga, dr Świągost Michał, Witos Wincenty, Wyczyński Kazimierz.

Rada nadzorcza.

Dr Głubiński Stanisław, dr Kunicki Ryszard, Parczyński Józef, dr Rowiński Stanisław, dr Starzewski Marian, dr Surzycki Stefan, Tetmajer Włodzimierz.

David Abrahamowicz, Klauzusz Angerman, dr Tobiasz Aszkenezy, dr hr. Stanisław Henryk Bałeni, dr Antoni Banas, Włodzimierz Barański, dr Franciszek Bardel, hr. Jerzy Baworowski, dr Jan Bednarski, dr Szymon Bernadzikowski, dr Stanisław Biały, dr Stanisław Bieberstein Starowiejski, Jan Bis, dr Leon Biłski, Franciszek Biedasiecki, dr Emil Bobrowski, Jakób Bojko, Antoni Bomba, Jędrzej Bosak, br. Julian Brunicki, Mieczysław Burzyński, dr Józef Buzek, Kazimierz Bzowski, Artur Zaremba-Cielecki, ks. Witold Czaroryski, dr Władysław Czaykowski, Ignacy Dączyński, Aleksander Dąbski, Stanisław Dąbski, dr Władysław Dębski, dr Herman Diamand, Władysław Długosz, Ludwik Dohija, hr. Władysław Dzięciuszki, Jan Kanty Federowicz, Rudolf Gall, Michał Garapich, dr Ludomir German, Jan Godek, hr. Jan Götz-Okołkowski, Jan Gronnicki, dr Adolf Gross, dr Alfred Halban, Cezary Haller, dr Jan Burka, Józef Hudoc, dr Władysław Jahl, dr Stanisław Jablonski, Wincenty Jablonski, Józef Jachowicz, Franciszek Górnikiiewicz, Michał Jedynak, dr Stanisław Kasznica, Andrzej Kędziór, inżynier Zygmunt Klemensiewicz, dr Jan Kleśki, dr Henryk Kolischer, br. Jan Konopka, dr Kazimierz Kostanecki, hr. Ludwik Koziebrodzki, dr Włodzimierz Kozłowski, hr. August Krasiecki, Adam Kręzł, dr Roman Krogulski, Aleksander Krzczonowicz, Mikołaj Krzysztofowicz, Jan Kubik, Kazimierz Laskowski, hr. Zygmunt Lasocki, dr Juliusz Leo, Antoni Lewicki, dr Herman Lieberman, dr Aleksander Lisiewicz, dr Natan Loewenstein, ks. Andrzej Lubomirski, dr Stanisław Łazarski, Michał Łaskuda, Franciszek Łyszczarz, Józef Maciuszek, dr Ferdynand Maiss, Jakób Madej, dr Zygmunt Marek, dr Antoni Mars, Franciszek Maryewski, dr Antoni Matkiewicz, Józef Mećkiński, dr Józef Milewski, ks. Jacenty Michalik, Marcel Misinski, Jędrzej Moraczewski, Stefan Moysa-Rosolchowski, hr. Edward Mycielski, Wincenty Myjak, Józef Neumann, Stanisław Niezabitowski, dr Stanisław Nowosielski, ks. Eugeniusz Okoń, dr Kazimierz Oleński, Mieczysław Onyszkiewicz, Bronisław Ostrowski, dr Tadeusz Pilat, Wincenty Pilch, dr hr. Leon Piński, hr. Jan Potocki, Jan Stanisław Potoczek, dr Józef Ptas, Edmund Rauch, dr Stanisław Rittler, hr. Mikołaj Rey, Edmund Riedl, dr Ignacy Rosner, Adam Ruebenbauer, Józef Rusin, dr Tadeusz Rutowski, Ign. Rychnik, Oktaw Sala, ks. Paweł Sapieha, dr Józef Sare, dr Stanisław Schatzel, Józef Rajmund Schmidt, Oskar Schnell, Józef Szerzycki, Władysław Serwatowski, Jan Siwula, hr. Aleksander Skarbek, dr Stanisław Skrzyński, Hipolit Słwiński, Stanisław Smitowski, Feliks Sozański, Andrzej Średniawski, Konstanty Srokowski, hr. Stanisław Stadnicki, Jan Stapiński, dr Stanisław Starowiejski, dr Stanisław Starzyński, Tadeusz Starzyński, dr Ignacy Steinhaus, Bernard Stern, deusz Starzyński, dr Stanisław Stroński, Andrzej Władysław Stroszewski, dr Stanisław Stroski, Andrzej Styła, hr. Zdzisław Tamowski, dr Tadeusz Terlik, Wincenty Tomaka, Paweł Tyżkowski, Mieczysław Urbaniński, hr. Antoni Wodziecki, ks. Stanisław Wolanin, Czesław Wójcicki, dr Ignacy Wróbel, Kazimierz Wysocki, Jan Zamorski, hr. Franciszek Zamojski, Jan Za-

rański, Edmund Zieleniewski, dr Alfred Zgórski, Bolesław Zardecki.

Nadto zarząd główny Tow. szkoły ludowej wydał do ludu polskiego osobną odezwę p. t. „Pamiętaj, Bracie“, w której zwraca się z serdecznym wezwaniem o poparcie moralne i materialne. T. S. L. pracuje nad podniesieniem kulturalnym i ekonomicznym ludu i narodu od lat przeszło 20. Prowadzi ono i swoim kosztem utrzymuje przeszło 500 rozmaitych szkół i kursów, gdzie uczy się bezpłatnie przeszło 27.000 dzieci i dorosłych, utrzymuje około 50 burz, ochronek i uczelni, do których uczęszcza blisko 2500 biednych dzieci. Wybudowało i utrzymuje około 70 domów ludowych, utrzymuje 2500 czyteln, dla których zakupiło 400.000 książek.

Ten pobożny tylko przegląd działalności T. S. L. daje obraz tej ogromnie doniosłej dla narodu naszego pracy. Na pracę tę wydało T. S. L. dotychczas 12.000.000 koron, zebranych w przeważnie części drogą składek i ofiar. Do ofiar tych i składek dalszych wzywa zarząd T. S. L. wszystkich Polaków, którym leży na sercu dobro narodu. Nie wolno nam ustawać w pracy i ofiarności, gdyż dalekim jeszcze jest cel, do którego dojść możemy tylko przez powszechną oświatę ludu, o której szczególnie teraz, przy zbliżającej się rocznicy 3 Maja, pamiętać należy.

Krytyka exposé hr. Berchtolda.

(Telegr. „N. Reformy“.)

Budapeszt, 1 maja.

Prasa tutejsza, przeważnie opozycyjna, osądza e x p o s é hr. Berchtolda bardzo krytycznie i zapowiada bardzo obszerną dyskusję w komisji i plenum delegacji nad polityką zagraniczną i jej celami, których e x p o s é nie wyjaśnia.

„Pesti Naplo“ sądzi, że polityka Berchtolda stoi w zupełności pod znakiem metternichowskim i dąży do rozszerzenia terytorium monarchii. Oświadczenie o gospodarczej ekspansji zawiera zarazem nieśmiało przyznanie się do zamiaru prowadzenia polityki kolonialnej w Małej Azji, którą pismo to nazywa fantastyczną.

Organ partii niezawisłości „Budapest“ twierdzi, że stosunek monarchii do innych mocarstw od 26 lat nie był tak naprężony, jak obecnie, i dodaje, że niebezpieczeństwo zakładał jeszcze nie minęło.

Szczególną uwagę zwracają dzienniki tutejsze na ustęp, odnoszący się do Rumunii. „N. Pester Journal“ widzi w tym ustępie bardzo ważną manifestację. Podczas gdy dawniej dyplomacja austriacka mówiła o Rumunii w sposób nadzwyczaj serdeczny i w wyszukanych wyrazach, tym razem hr. Berchtold wystąpił z ostrzeżeniem pod adresem Bukaresztu z powodu wrogich tendencji dla monarchii. Jeżeli w Bukareszcie umieją dobrze czytać, to będą tam z pewnością widzieli, że nie tylko opinia publiczna monarchii, ale także i Ballplatz, jak już doszł do dwulicowej gry rządu rumuńskiego, który oficjalnie zapewnia monarchię o swojej przyjaźni, a równocześnie sprawia wszędzie monarchii kłopoty i nawet toleruje agitację, skierowaną przeciw monarchii, w sposób, który rzuca podejrzenie, iż rząd rumuński bierze w tej agitacji udział. Z tego powodu dziennik wita z zadowoleniem, że hr. Berchtold wreszcie w formie przynajmniej delikatnej wystąpił przeciw Rumunii.

Zagranica o „Czerwonej księdze“ i exposé.

(Telegramy „N. Reformy“.)

Berlin, 1 maja.

Exposé hr. Berchtolda w tutejszych sferach miarodajnych znalazło nadzwyczaj sympatyczne przyjęcie. Spokojna ocena sytuacji międzynarodowej znajduje ogólne uznanie. Oczekują,

że oświadczenie hr. Berchtolda, stwierdzające złagodzenie sytuacji, przyczyni się do ogólnego uspokojenia. Serdeczny ton w ocenie stosunku do mocarstw trójprzymierza, przyjęto ze szczególnym uznaniem.

Paryż, 1 maja.

O ustępie exposé hr. Berchtolda, odnoszącym się do Francji, pisze „Gaulois“: Słowa te znajdują sympatyczne echo we Francji. Austro-Węgry nie mają potrzeby popierania zakłamanym międzynarodowym. Polityka monarchii jest naskroś pokojową i umiarkowaną.

Londyn, 1 maja.

Dzienniki podkreślają słowa uznania dla polityki angielskiej, wypowiedziane przez hr. Berchtolda. „D. Graphic“ pisze: Min. Berchtold mówił z wielkim taktem i ze szczerością. Był optymistą, chociaż nie zapomniał trudności, wynikłych z likwidacji wypadków ostatnich dwóch lat. Wszystko, co mówił o Bałkanach, zasługuje na wielką uwagę, szczególnie obrona mniejszości narodowych i religijnych.

Petersburg, 1 maja.

„Piet. Gazeta“ pisze o Księdze Czerwonej, przedłożonej przez hr. Berchtolda w delegacji austriackiej: Bardzo pocieszającą jest tendencja obiektywizmu wobec Rosji. Nie podniesiono tego, co dzieli oba mocarstwa podczas przesilenia bałkańskiego, lecz tylko to, co przyczyniło się do utrzymania pokoju.

Oświadczenia polityków węgierskich.

(Telegr. „Nowej Reformy“.)

Budapeszt, 1 maja.

Hr. Andrássy, który przed kilku dniami wrócił z długiej podróży po wschodzie, opowiada, że w żadnym państwie bałkańskim nie znalazł sympatii dla monarchii austriacko-węgierskiej. Wszędzie widział animozję, ponieważ monarchia jednym za dużo, a drugim za mało się interesowała. Kilkakrotnie hr. Andrássy konferował z cesarzem Wilhelmem, raz nawet, na Korfu, konferował z nim przez 5 godzin; był też u ks. Wilhelma Albańskiego w Durazzo.

Dalej opowiada hr. Andrássy o swojej audyencji u króla czarnogórskiego, który oprowadził go po Cetyniu i pokazał mu armatę, z której padł pierwszy strzał w wojnie bałkańskiej.

Co się tyczy podróży Węgrów do Petersburga, hr. Andrássy uważa ją za błąd w razie, gdy by miała charakter demonstracji politycznej. W końcu oświadczył się hr. Andrássy za trójprzymierzem.

Takie samo przekonanie wyraża w dziennikach hr. Apponyi, który zapewnił, że partja niezawisłości nigdy nie zajmowała się poważnie planem tej podróży.

Demonstracyjna podróż do Petersburga odroczone.

(Telegr. „N. Reformy“.)

Moskwa, 1 maja.

(WAT). Specjalny korespondent „Russkije Słowa“ donosi do swego pisma z Budapesztu: Ze wszystkich okoliczności wynika, że plan wycieczki opozycji węgierskiej do Petersburga nie będzie tak szybko wprowadzony w życie. Zamiar ten odłożony będzie na czas nieograniczony. Projekt ten nie będzie rozpatrywany bowiem w Budapeszcie, tylko w Petersburgu. (Jak bowiem wiadomo, opozycja węgierska czeka na formalne zaproszenie Dumy rosyjskiej).

Członek delegacji węgierskiej Lovassy oświadczył korespondentowi „Russkije Słowa“: Nie trzeba się zbytnio spieszyć z organizacją wycieczki. Najpierw bowiem trzeba przygotować grunt dla tej wycieczki na Węgrzech i podjąć naradę węgierską z myślą zbliżenia rosyjsko-węgierskiego. Taksamo trzeba przygo-

tować naród rosyjski na tę wycieczkę. Czy wycieczka przyjdzie w tym roku do skutku, nie wiadomo.

Korespondent „Russ. Słowa“ miał na ten temat rozmowy z węgierskimi politykami i wybitnymi osobistościami. Wszyscy wyrazili zdanie, że obecnie podróż ta nie byłaby na miejscu. — Wrogi dla trójprzymierza nastrój na Węgrzech rośnie z dniem każdym. Jako przyczynę tej agitacji podali wszyscy ci politycy przede wszystkim względy ekonomiczne. Prawie wszystkie rozmowy, przeprowadzone przez korespondenta, zaczynają się od słów: Trójprzymierze, a zwłaszcza przymierze z Niemcami, doprowadzi Węgry do bankructwa i będzie ich zgubą.

Zamiast do Petersburga, do Ameryki.

Budapeszt, 1 maja.

(WAT). W kołach, zbliżonych do hr. Karolyiego, utrzymuje się wiadomość, że zamierzona wycieczka opozycji węgierskiej do Petersburga została wskutek starań hr. Apponyiego zaniechana. Hr. Karolyi ma natomiast udać się w towarzystwie 20 posłów opozycyjnych do Ameryki.

Samorząd miejski w Królestwie Polskiem.

(Telegr. „N. Reformy“.)

Warszawa, 1 maja.

(WAT). Z Petersburga donoszą, że komisja redakcyjna Dumy ustaliła na wczorajszym posiedzeniu ostateczny tekst samorządu miejskiego dla Królestwa Polskiego. Sprawozdanie komisji wniesione będzie na dzisiejszym plenarnym posiedzeniu Dumy. Przypuszczają, że w Dumie nie będzie już żadnej dyskusji nad tym projektem.

Petersburg, 1 maja.

(WAT). Wczorajsze „Now. Wremja“ zamieszcza prawdopodobnie tendencyjną wiadomość, że prezes Rady państwa A k i m o w usiłuje na czas jak najdłuższy odroczyć postawienie na porządku dziennym Rady państwa referatu komisji pojednawczej Dumy w sprawie samorządu miejskiego dla Królestwa Polskiego.

Ustawa antypolska.

Jak wiadomo, antypolski projekt ustawy parcelacyjnej, wniesionej przez rząd w Sejmie pruskim, odesłano do komisji. Tam 27 marca odbyła się nad nim krótka dyskusja. Mianowicie poseł Trampeczyński domagał się od rządu kilku wyjaśnień co do prawnej strony projektu, między innymi co do kwestyi, czy projekt nie sprzeciwia się ustawie o wolnym przesiedlaniu się, skoro w uzasadnieniu go podano wyrażenie, jakie cel miało zapobieżenie nabywaniu ziemi przez Polaków, a przemówienie ministra rolnictwa w czasie pierwszego czytania cel ten potwierdziło.

Rząd nie dał odpowiedzi zaraz, lecz wypracował ją w czasie wakacyjnym. Następnego posiedzenia komisji odbyło się we wtorek, 28 kwietnia. Debatę nad projektem podzielono na trzy części: na sprawę pozwolenia rządowego na zawadową parcelację, sprawę prawa odstąpienia od kontraktu i sprawę pierwokupu.

Co do pierwszej sprawy oświadczył referent komisji, że jego zdaniem przedłożenie rządowe nie sprzeciwia się ani ustawie o wolnym przesiedlaniu się, ani ustawie proceduralnej. Poseł Trampeczyński wykazywał w dłuższym przemówieniu, że proponowana ustawa jest prawem wyjątkowym przeciwko Polakom, choć formalnie mówi o wszystkich obywatelach. Miarodajne jest to, jaki cel ustawa zamierza osiągnąć i jak będzie stosowana w praktyce.

Minister rolnictwa w dwóch przemówieniach starał się wykazać, że ustawa nie jest prawem wyjątkowym. Rządowi chodzi wyłącznie o po-

Ewa Soplica.

Zawsze ona...

(Ciąg dalszy.)

Miał z nią dwoje dzieci. Chłopca i dziewczynkę. Ale śnił bezlitosna zabrala mu podczas epidemicznej dyfteryji dziedzica milionów, dwunastoletniego Jerzego i ośmioletnią dziewczynkę, ukochaną pieszczołkę, którą z polską Hanią nazywał i nauczył kilku polskich wyrazów.

Był to cios dla Jacka straszliwy... Byłby chętnie oddał wszystkie miliony, aby raz jeszcze otworzył się niebieskie oczęta dziecka, aby ramiączka wyciągnęły się ku niemu, obejmując czulym uściskiem jego przyprószone siwizną głowę...

To była druga chwila, w której odczuł całą marność złota i dotychczasowych zabiegów... Trzecia miała nadzieję dopiero...

W opustoszałym pałacu przy Fifth Avenue w Nowym Jorku wlokły się rozpaczne dni dla Jacka i jego żony. Cały oddany żalowi po stracie dziecka, zaniedbał nawet swoje interesy i ponosił dotkliwe straty. Był jednak nawet wobec tego

obojętnym, bo i na cóż mu były teraz potrzebne miliony?...

Nie było ich przecie komu zostawić... I jeszcze raz zapukała śmierć w ciężkie, ślicznie rzeźbione podwoje pałacu bogacza, wywołując nieszczęśliwą matkę za dziećmi...

Jack Pawecki pozostał zupełnie sam na świecie...

Zlikwidował swoje interesy, co mu prawie dwa lata czasu zajęło, w ciągu których miał czas otrząsnąć się nieco ze swojej rozpacz i przyjąć trochę do równowagi duchowej.

Ale i tak, życie tu, w tem środowisku, które mu szczęśliwe chwile jego życia przypominało, było dla niego nie do zniesienia.

Postanowił więc wrócić do kraju. Może jeszcze tam odsuka kogoś ze swoich, może jakich dalekich krewnych lub przyjaciół, co by mu jego starczą samotność trochę złęjszą uczynili.

Pomimo strat, wiózł ze sobą jeszcze kilka okrągłych milionów do ojczyzny.

Miał więc choć tę pociechę, że nie zmarował przecież życia, kiedy wyjechał prawie ubogim, a wracał bogaczem...

I oto po długiej, uciążliwej dla starych kości podróży, przebywał od kilku tygodni w Krakowie.

Zaraz po przybyciu zajął się odszukaniem krewnych

Niewielu ich już odnalazł... W młodości swojej żył dosyć zażyłe z bratem swoim stryjecznym Michałem, który, w chwili, gdy Jacek kraj opuszczał, był już od kilku lat żonaty i miał malego synka Adasia. Tego więc Adama poszukiwał teraz. Ale Adam umarł przed pięciu laty i pozostała po nim tylko córka Wanda, sierota, bo i matkę przed rokiem straciła. Dziewczyna miała osnaście lat i była studentką. Utrzymywała się po części z lekcji, po części z malego kapitaliku po rodzicach.

Przyjął swego zamorskiego dziadka, o którym coś niecoś słyszał, trochę z niedowierzaniem, patrząc na niego nieutnie ślicznie, niebieskimi oczyma, które mu żywą jego zmarłą Hanię przypominały. Jacek za to od razu przylgnął do niej zgłodniałym sercem. Ta dziewczyna nadzwyczaj bystra i żywa, z głową rozumną a sercem gorącym, samodzielna, śmiała, znosząca swoją samotność i sierotwo z odwagą i pogodą ducha, przejmowała go nieklamany podziwem. A także znalazł w niej coś, o czem w burzliwej wędrówce swojej zupełnie był zapomniawszy, co, o było dla niego najwyżej drukowanym frazesem w gazecie: patriotyzm!

Miłość do Polski!... Gdy był tam, daleko za morzem, Polska była dla niego czemś tak dalekim, nieuchwytnym, ginącym w mglistem oddaleniu oceanu... Była to jakby idea, ale nie-

żywołna... Polskości swojej się nie wyrzekł, jej żywa nie zapomniał — spotykał się przecież często z rodakami. Dawał też nieraz znaczne sumy na różne polskie stowarzyszenia, tak, jak by dawał na wykupno chińskich dzieci, lub szpital dla murzynów, ale o tem, aby ta Polska istniała gdzieś żywa, tętniąca gorącą krwią i budująca swoją przyszłość, zupełnie zapomniał!

Aż oto teraz u tej dziewczyny patrzył na rzeczy niezwykle. Schodziła się tam młodzież obydwoich płci i całemi godzinami wiodła gorące dysputy o... Polsce!

Nie było tu miejsca ani czasu na bussesnes, na karyerę, na miłość prawie, choć nie jedno oko czulszym blaskiem jaśniało, na widok drugiego, bo wszystkie myśli, wszystkie dążenia i siły stawiały się w służbę Polsce.

Jacka zajmowały żywo te dysputy, te plany, zajadłe klótnie i walki różnych stronnictw między sobą, które tu wszystkie miały swoich przedstawicieli. Zajmowały go głównie jako problem psychologiczny. Myślał sobie, co by stworzyć można, gdyby tak tę całą energię i siłę wyładowującą się tu w gorących słowach, użyć można w interesie kapitalów pieniężnych, czy pracy. Coby to był za wyborny materiał, gdyby oni się tak rozpalili potrafili do „bussinesu“, jak do idei!...

I dzisiaj w cudny wieczór majowy, idąc do Wandy, rozmyślał nad tem. Stały mu się potrzebą te codzienne odwiedziny wnuczki.

Szedł powoli, bo Wanda mieszkała daleko za miastem, koło wałów kolejowych. Z pokoiu jej na trzecim pięterku rozciągał się z jednego okna śliczny widok na równinę krakowską, na szerokie rozlane błonia, na których swobodnie było pierśmiom oddychać, a w drugim złościły się w słońcu wieżeholki ukoronowane wicozycy Panny Maryi. W porannej lub wieczornej ciszy przyglądał tu jednym dźwiękiem cudny hejnał Maryacki, zatrzymywał się mgłnieniem oka w bielonych ścianach pańskiej izdebki i plynął dalej — hen — na błonia — na Polskę całą...

Wchodził na schody, rozmyślał, w jakichby tu słowach przedłożyć dzisiaj Wandzie, że pragnie ją uczynić swoją spadkobierczynią, jako jedyną jemu znaną krewną. Postanowił ją też prosić, aby z nim razem zamieszkała, zastępując mu miejsce ukochanej przedwcześnie zmarłej córki. Chciał jej to powiedzieć w słowach prostych i serdecznych, tuszując sobie, że w tych kilku tygodniach zdobył na tyle jej serce i ufność, by mógł się spodziewać przyjęcia swojej prośby.

(C. d. n.)

parcie kolonizacji wewnętrznej. Komisja Kolonizacyjna nie byłaby nawet w stanie nabyć całej posiadłości polskiej i działałoby tylko w pewnych powiatach.

Reprezentant partji wolno-konserwatywnej przyznał, że nie dozwolony byłoby ograniczenie, wracające się tylko przeciw Polakom, twierdził jednak, że ustawa tak samo może być zastosowana i przeciw Niemcom, jeżeli będzie szło o osiągnięcie „obiektywnego” celu ustawy.

Przedstawiciele stronnictw konserwatywnego i narodowych liberalów wygłosili widocznie napróżdżone oświadczenia, że ich stronnictwa nie mają żadnych prawniczych wątpliwości. Centrowie i postępowcy oświadczyli, że ich stronnictwa uważają projektowaną ustawę za sprzeciwiającą się ustawodawstwu Rzeczy i że ze względu na historię powstania ustawy nie może jej charakter wyjątkowy ulegać wątpliwości.

Potem odbyła się dyskusja nad gospodarczą stroną przedłożenia. Następnego posiedzenia komisji odbędzie się 5 maja.

Sprawa Ulsteru.

(Koresp. „N. Reformy“)

London, 28 kwietnia.

Ulster popelniał w swej kampanji przeciwko autonomii Irlandji pierwszy czyn wyraźnie rewolucyjny. W nocy z piątku na sobotę wysadzono na ład w kilku punktach tej prowincji około 40 tysięcy karabinów i z górą milion nabojów, przeznaczonych dla stutysięcznej obrotnej i sprawnej armii opornych protestantów irlandzkich. Dla zapobieżenia konfiskacji groźnego ładunku ze strony ezujnej już teraz władzy, dokonano częściowej mobilizacji ochotników; otoczono zbrojnymi oddziałami lokalne posterunki policji i strażników cłowych; przeważa na całą noc wszelką komunikację telefoniczną i telefoniczną; drogi, wiodące od brzegu morskiego w głąb kraju, obsadzono przez powstańców i zamknięto na szereg godzin dla wszelkiego ruchu. Straże przepuszczały wyłącznie tylko pojazdy i pieszych, zaopatrzone w specjalne paszporty. W ten sposób udało się w krótkim stosunkowo czasie przetransportować cały ładunek broni w bezpieczne ukrycia, gdzie czekać będzie stosownej chwili, aby posłużyć do walki jednej angielskiej prowincji z większością parlamentu i narodu angielskiego.

Nowy akt tej walki rozegrać się ma w parlamencie. Posłowie Ulsteru szukają się do walnej rozprawy. Wypracowali przeciwko obecnemu rządowi wielki akt oskarżenia. W sojuszu z nimi pozostająca konserwatywna prasa angielska publikuje szczegółową historję przygotowań rządu, na wypadek możliwych zaburzeń w Ulsterze. Oskarża go o to, że dnia 11 marca b. r., t. j. w dwa dni po odrzuceniu przez konserwatystów pojednawczych propozycji Asquitha, zmierzających do wyłączenia Ulsteru z pod ustawy o autonomii na lat 6 i oddania dalszego jego losów w ręce przyszłego parlamentu angielskiego, zapada na konferencji gabinetu uchwała wysłania do zagrożonej prowincji paru pułków piechoty i kilku wojennych okrętów.

Uchwała taka istotnie zapada, jakkolwiek rząd nie miał odgady cywilnej wyznaczyć otwarcie, o jaką stawkę gra idzie i wskutek interpełacji ze strony opozycji wyjaśnił, że celem jego jest wyłącznie tylko ochrona znajdujących się na ulsterskim terenie składów broni i amunicji. Właściwie atoli chodziło o spokój prowincji, poszanowanie konstytucji i autorytet rządu, nie mogącego robić dalszych ustępstw pod presją groźb ulsterskich demagogów.

Miesiącami głosił Bonar Law, przywódca konserwatywnej opozycji, w sposób dyplomatycznie ostrożny; głosił Carson, wojowniczy apostoł ulsterskiego nacjonalizmu, w sposób zachwale szczerzy, bunt na wypadek uchwalenia homerulem. Gdy jednak większość narodu angielskiego okazała się nieustępliwą w raz powziętem postanowieniu wymierzenia sprawiedliwości Irlandji, opozycja, w braku więcej racjonalnych argumentów, wysunęła na czoło, jako warunek, „sine qua non”, zarządzanie nowych wyborów do Izby z homerulem, jako wyborczą platformą. Gdy zaś w marcu br. rząd i to żądanie opozycji, w odniesieniu do Ulsteru, zaakceptował, ta sama opozycja, nie mogąc dłużej interesów nielicznej garstki maszkować idealami konstytucyjnymi, udaje na razie obrażoną wojskowymi zarządzeniami gabinetu. „Po co — wołają na prawo i lewo jej protagoniści — ta cała bezcelowa prowokacja ze strony rządu? Ulster jest przecież spokojny i spokojny wcale zakładać nie myśli. W danym razie będzie tylko bronił wolności i porządku”.

Stary to i stały wybłęd wszystkich antydemokratycznych działaczy politycznych. — Dziwnego też auteramentu ten ich „porządek i „wolność”. Poddanie się Ulsteru woli angielskiego narodu byłoby gwałtem i niewolą. Wolnością będzie wynuszenie zgody większości angielskiego narodu na żądanie pewnych warstw obywateli Ulsteru.

Zresztą Ulsterczycy i konserwatyści angielscy, podnosząc gwałt z powodu wojskowych zarządzeń gabinetu, zapomnieli widać o to, że, oskarżając rząd o prowokację, oskarżają go tem samem o to, że wszystko to, co w sprawie homerulem opozycja w ciągu ostatniego roku robiła, traktował poważnie.

Dr M. E.

ski rzut, świadczący o poważnych studiach, „Pierrot w masce”, jest w rysunku zanadto zamazany.

Drugim talentem kobiecym wykazującym stały rozwój jest p. Jadwiga Tetmajerówna, u której dziełstwo talentu wyraża się w tym samym sposobie malowania, i teje samej technice, i zbliznieniem kole motywow i umiłow, jakimi idzie twórczość jej ojca. Odezuje wsi, znamion bronowickiego pejzażu, wyborna charakterystyka typów wiejskich malowanych z dużą sprawnością przy użyciu tych samych środków i metody, występujące w obrazach „Zniwo”, „Kobiety wiejskie”. Cechą ich charakterystyczną jest przewaga kolorystyczna jasno-brązowej i czerwonej farby.

P. Stanisław Radziejowski wystawia mało, ale każdy jego obraz niesie duże wartości malarskie. Przykładem obraz ostatni „Drzewa”. Stosowanie motywu liści z tłem nieba i doskonale malowane chmurami, stworzyły motyw niesłychanie interesujący ujęciem i wykonaniem.

Zdarza się niekiedy u dobrych nawet malarzy, że w pewnych nawet dziedzinach motywow talent ich i technika zawodzi lub daje sceny nieudane. Tak jest z p. Welsem. Jego pejzaż tatrzański pozuje na oryginalność ujęcia i kolorytu, ale skromny pejzaż zimowy p. Klimowskiego daleko więcej przemawia do przekonania każdego miłośnika Zakopanego.

Odniesie można te uwagi również do prof. Mehoffera. Jego studia portretowe kredką mają dużo wyrazu, rysowane są z wervą i techniką świadomą kunsztu, ale nie przemawiają tą miękkością, jakiej wymaga portret w szczegółach. Natomiast dekoracyjny obrazek św. Kazimierza leży zupełnie w ramach talentu artysty.

W zakresie portretu zwraca uwagę studjum portretowe p. Br. Olszewskiego oryginalnie i śmiało ujęte, dobre w charakterystyce głowy — ale zatarcie wyrazu oczu odejmując dziełu dużo wartości, jako podobiznie. Pejzażysta p. Paciorek spróbował z powodzeniem sił w portrecie dwóch chłopczek zręcznym w układzie, malowanym poprawnie i zalecającym się podobieństwem.

P. Salvarani z pobytu we Włoszech przywiózł dużo powietrza i wpływu włoskiego. Technika jego w drobnych obrazkach zaciera zanadto kontury rysunkowe, koloryt rodzajowych scen i nieba doskonale w plamie, układa się we wdzięczne motywy w cyklu pejzażów, mających znamiona roboty zbyt pospiesznej. P. L. Miskiego pejzaż z motywu folwarcznych dobry w tonie i dobrze rysowany. Portrety ucznia, wykonany przez p. Grosa, poprawny w rysunku i tonie, kilka doskonałych pejzażów E. Kazimirowskiego, wdzięczne i dobrze ujęte w tonie studjum kobiety p. W. Miłastkiego, wreszcie p. Leonarda Stroynowskiego „Kwiaty” — doskonale w kolorycie, rysunku i układzie kompozycyjnym, dopcinają obfitego plonu wystawy „Związku”.

IV.

KRONIKA.

Kraków, 1 maja.

Posiedzenie Rady Miejskiej. Zwyczajne posiedzenie Rady miasta Krakowa odbędzie się w sobotę dnia 2 b. m. o godzinie 6 po południu. Na porządku dziennym sprawa budowy kościoła dla przyłączonych gmin po prawej stronie Wisły, nabycie dwóch morgów gruntu w Dębniakach za koron 68.061, zatwierdzenie linii regulacyjnej dla ulicy Dietlowskiej między ulicą Starowisną a Wierpiałem, sprawa wyboru komisji wyborczych oraz zmiana § 18 regul. obowiązującego przy wyborach członków Rady miasta i szereg innych spraw.

Rozszerzenie elektrowni miejskiej. Od kilku miesięcy prowadzone są roboty około budowy nowych hal elektrowni miejskiej przy ul. Dajwór. Gmach wybudowano już pod sam dach. W tych dniach odbywają się roboty konstrukcyjne. Dach otrzymał więzanie żelazne. Budynek będzie podzielony na dwie hale, w jednej będą się mieścić turbiny, w drugiej zaś dwa kotły parowe. Budynek ukończony zostanie z końcem roku. Jest to dopiero część inwestycji, zaprojektowanych przez miasto w sprawie rozszerzenia elektrowni miejskiej.

Upragniony deszcz. Od kilku tygodni nie mieliśmy deszczu; wprawdzie kilka razy spadł drobny deszczyk, ale z punktu widzenia rolników nie można go brać w rachubę. Gospodarze narzekają na wielką posuchę, gdyż wiosenne zasiewy i ozimina cierpią na brak wody i przez to nie rozwijają się prawidłowo. Wczoraj dopiero horyzont od południa zaczął zaciągać się chmurami, a około godz. 6 po południu spadł upragniony deszcz, dość silny, któremu towarzyszyły błyskawice i pioruny. Jeden piorun uderzył w przewód elektryczny koło głównej poczty i uszkodził połączenie miasta ze stacją pogotowia ratunkowego. Po ulewym deszczu powietrze się ożywiło, znikło dotychczasowe gorąco, a niebo przetrzało się; do późnej nocy horyzont przedzielały błyskawice.

Konkurs rzeźbiarski. Tow. sztuk pięknych w Krakowie rozpisuje konkurs na kompozycję rzeźbiarską. Nagroda 3.000 koron ma być użyta na ul. ożnienie studiów za granicą. Ubiegać się o nią mogą — według woli anonimowego fundatora — tylko artyści polskiej narodowości i chrześcijańskiego wyznania. Wielkość rzeźby nie powinna przekraczać 1 m. wysokości. Dzieła mają być podpisane, a nadto należy dołączyć krótkie „curriculum vitae” artysty. Ostateczny termin nadesłania prac upływa z dniem 15 kwietnia 1915. Dzieło nagrodzone pozostaje własnością artysty. Sąd konkursowy stanowią: fundator, Wojciech Kossak, prof. Laszczyka, Antoni Madejski, dyr. Kopera i Leonard Lepsy.

Z Tow. sztuk pięknych w Krakowie. Wystawa ogólna dzieł współczesnych oraz dawnych malarzy, będzie otwarta jeszcze do dnia 4 b. m. t. j. do niedzieli włącznie.

Z obecnej wystawy sprzedano w dalszym ciągu następujące prace: Zefira Cwiklińskiego „Powrót”, „Pniak w lesie” i „Sosny”, Bronisławy Rychter-Janowskiej „Trinita dei monti”.

Towarzystwo Przyjaciół Dzieci odbyło w ubiegły czwartek Walne zgromadzenie. Po zagajeniu i wyborze na przewodniczącego p. radcy Wł. Wasunga, p. H. Koźniowska zdała sprawozdanie z dotychczasowej działalności komitetu organizacyjnego, który zdołał już zebrać w ciągu paru miesięcy 799 K 40 hal., zdobyć 90 członków — w tem 22 wspierających (ze składką 20 K rocznie) i zorganizować pierwsze Ognisko dziecięce zabaw i pracy, istniejące od 1-go marca i skupiające 40 dzieci w wieku szkolnym. Ognisko ma lokal z łazienką i ogródkiem i położone jest tak blisko Błoń (Smoleńsk 35), że można tam urządzać zabawy i gry, oraz gimnastykę.

Dzieci są pod opieką lekarską, kąpią się systematycznie i przyuczają do porządku. Zajęcia w

Ognisku prowadzi się w myśl zasady, że dziecku trzeba zapewnić swobodny rozwój zdolności, zaradności i odpowiedzialności. Przedmioty przez dzieci wyrabiane z drewna, gliny, sznurka, rafji, wiórów, tektury i t. p. mają praktyczne zastosowanie bądź w urządzaniu Ogniska, bądź w zabawach celowo organizowanych. Aby zaznajomić się z przyrodą, dzieci sięją i sadzą, obserwują kielkowanie i wzrost roślin, pielęgnują zwierzęta, odbywają wycieczki za miasto. Ważnym czynnikiem wychowawczym są zebrania dzieci, na których omawia się ważniejsze zdarzenia z współzycia gromady, co następuje sposobność do wyrabiania instyktów społecznych.

Dopelnieniem sprawozdania był referat p. Weychert-Szymanowskiej o celach i zadaniach Towarzystwa, które chce się oprzeć na zasadach nowoczesnej pedagogii i pedagogii. Prócz Ognisk są w projekcie Domy dziecięce (ochrony), wzorowane na włoskich Casa dei Bambini, urządzanych przez reformatorkę wychowania przedszkolnego dr Marię Montessori. W tym względzie komitet porozumiał się z p. W. Potuczekiem, nadinspektorem kolei, który wniósł do dyrekcji podanie o lokal i subwencję dla ochronki kolejarzy i dostał już przychylną odpowiedź.

Do zarządu weszli: radca Władysław Wasung (przewodniczący), dr Roman Bogdani, Helena Boguszevska, dr Tomasz Janiszewski, dr Alfred Merz, radca Stanisław Nowak, nadinspektor kolei p. Waclaw Potuczek, inżynier Kazimierz Siwicki, Władysława Weychert-Szymanowska, Wanda Zaleska.

Zaproponowano zmianę statutu w kierunku powiększenia liczby członków zarządu i w przewidzianiu jej zatwierdzenia wybrano nadto: pp. Marię Bogdanową, Eugeniusza Frankowskiego, Gryłowskiego, Marię Paszkowską, Kazimierz Silbermannową. Do komisji rewizyjnej weszli pp.: Majewiczówna, Morecki, Radlińska, Gajewska.

Zapisy na członków przyjmuje się i udziela informacji w Ognisku dziecięcym zabaw i pracy ul. Smoleńsk 35, od godz. 4—6 po południu.

Druga wycieczka po Krakowie pod przewodnictwem dr M. Zmigrodzkiego, urządzona staniem sekcją opiekowania po Krakowie A. K. S. P. odbędzie się w sobotę dnia 2 maja. Zbiórka punktualnie o godzinie 2½ po południu w podcieniach Sukienic naprzeciw kościoła św. Wojciecha.

Przedmiotem zwiedzania będą Sukienice, dziedzińce: Secesy, Biblioteki Jag., Pałacu Spiskiego, kościoły: św. Wojciecha, św. Anny, św. Floryana, św. Krzyża, barbakan i mury miasta. Uczestnictwo możliwe jedynie za poprzednim zgłoszeniem się w Akad. Kole „Straży Polskiej” (Gołębja 20, od 12—1 i 6—8).

Otwarcie sklepów w soboty. Począwszy od soboty 2 b. m. do 31 lipca b. r. będą sklepy wszelkich kategorii otwarte w każdą s o b o t o do godz. 9 wieczór, zaś handle towarów spożywczych do godz. 10 wieczór. W dniu poprzednim zamykanie sklepów o godz. 8 wieczór pozostaje bez zmiany.

Ruch emigracyjny do Prus stał jeszcze dość dość silny. Wczoraj przejechało 705 robotników rolnych ze wschodniej Galicji, zakontraktowanych przeważnie w okolice Berlina.

Od kilku dni ustał w zupełności ruch powrotny robotników powracających z Prus. Wczoraj nad ranem zauważono ubogo ubranego mężczyznę, leżącego w omdleniu na plantach. Zawezwane pogotowie ratunkowe stwierdziło u niego ogólne osłabienie z powodu głodu. Jak się okazało, jest to 45-letni Jan Trzeci, robotnik rolny. Błądził on dłuższy czas po Prusach, gdyż nie mógł znaleźć zarobku, gdy zaś wyczerpał wszystkie zasoby pieniężne, powrócił piechotą do Krakowa. Pochodził z Zarzeczca.

Powrót z Ameryki znacznie się zwiększył; i tak wczoraj przejechało przez Kraków w drodze z Ameryki 240 austriackich i 308 rosyjskich poddanych, przeważnie Rusinów z zaboru rosyjskiego.

Straszny wypadek w Płaszowie. W ogrzewalni kolejowej w Płaszowie zdarzył się wczoraj po południu straszny wypadek, którego ofiarą padł robotnik kolejowy, 23-letni Józef Pilch. W czasie przesuwania maszyn w hali ogrzewalnej przez zwrotnicę, pod tar weseł Pilch i chciał przykryć się do belki. W tej chwili puszczono w ruch kołowrót zwrotniczy — nieszczęśliwy robotnik dostał się między tryby kołowrotu i doznał zmiżdżenia nóg i ręki. Omdlałego wydobyto z trybów i przewieziono na dworzec krakowski, skąd pogotowie ratunkowe zabralo go do szpitala św. Łazarza. Stan ofiary strasznego wypadku jest beznadziejny.

Zaginienie dziecka. Wczoraj wieczorem woźnica straży pożarnej, Józef Okopiec, zamieszkały przy ul. Dietlowskiej l. 46, doniósł do policji, iż wieczorem wyszła do bramy domu 3-letnia dziewczynka i mimo poszukiwań nie można było jej dotąd odnaleźć.

Usiłowane otrucie. Wczoraj po południu 16-letnia N. G., wypita większą ilość alkoholu metylowego w zamiarze samobójczym. Zawezwane pogotowie ratunkowe po zastosowaniu środków zapobiegawczych, pozostawiło pacjentkę opiece domowej. Powód zamachu samobójczego nieznany.

W pogoni za oszustem. Do policji krakowskiej nadesłano listy gołnicze z Tarnowa za jakimś indywiduum, które przedstawiają się za dr Karola Smoleńskiego rabina i filozofa (!) (tak opiewa j-go bilet wizytowy), wyłdza pod rozmaitemi pozorami pieniądze od łatwowiernych obywateli tarnowskich. Jako kaucję na pożyczone pieniądze składa fałszywe czek amerykański. Ubrany jest dwiżwiecnie i często wyjeżdża do Krakowa, rzekomo celem załatwienia ważnych interesów finansowej natury.

Kradzież worków z mąką. Wczoraj aresztowano 23-letniego Józefa Gąsiorka, robotnika w pierni Broszkiewicza przy ul. Szlak, za kradzież mąki. Gąsiorek od 4 miesięcy dopuszczał się systematycznej kradzieży mąki, zabierając przeciętnie po 15 worków tygodniowo. Wczoraj w czasie przewożenia skradzionych worków przytrzymał go i oddano w ręce sprawiedliwości. Właściciel sklepu poniósł znaczne straty.

Z zapisów policyjnych. Na dworcu kolejowym w Krakowie przytrzymał Adolfa Fenigera z Rzeszowa za bezprawne prowadzenie emigrantów do Ameryki. — Do policji krakowskiej nadeszły listy gołnicze za 25-letnią Wiktorję Mędlową z Cezarowa w Król. Polskiem, który obradziły swojego męża, zbiegła do Galicji. — Aresztowano 30-letniego Jana Woźniaka za kradzież węgla. — Jan Kowacki skradł zegarek Janowi Ryłce.

Z kraju.

Maków, 29 kwietnia. (Proces o obrazę czci.) — Dzisiaj przed południem odbył się w tutejszym sądzie powiatowym przed sędzią wyrokującym, dr

Kazimierzem Tylką, dalszy ciąg procesu przeciw p. Sanojcy, współredaktorowi „Przyjaciela Ludu” z Krakowa, oskarżonemu o obrazę czci przez posła parlamentarnego okręgu mińskiego, p. Andrzeja Środniańskiego. Na rozprawie przesłuchał sędzia kilku świadków, poczem orzeczył ją do dn. 13 maja dla przesłuchania dalszych, m. i. posła Stapińskiego, który występując w tym samym dniu w charakterze świadka w procesie hr. Lasocki contra Biedroń w Krakowie, przysłał telegraficzne uwadźwienie, iż na rozprawę do Makowa przybyć nie może.

Morawska Ostrawa, 29 kwietnia. (Obchód 3 Maja.) W Domu Polskim w Mor. Ostrawie odbędzie się w dniu 3 Maja uroczysty obchód narodowy, poświęcony rocznicy konstytucji. Na program złożą się: 1) Produkcje orkiestry T. S. L. w Przywozie; 2) Przemówienie, wypowie p. Józ. Świerzeński; 3) Produkcje chóru sokolego w Pol. Ostrawie; 4) Deklamacja uczeni polskiej szkoły w Mor. Ostrawie; 5) Produkcje chóru sokolego; 6) Żywy obraz z motywow A. Grotgera.

Usiłowane samobójstwo. Z Sanoka donoszą: Dn. 23 z. m. skazany na półtoraroczne więzienie b. listonosz Wojciechowski usiłował sobie odebrać życie w celi przez powieszenie na pasku zmienionym. Dozorca wezas spostrzegł nieprzytomnego już desperata; zaczęto go cucić, stosując sztuczne oddychanie i przyprowadzono do życia.

Ucieczka więźnia. Z Sokola donoszą, że w nocy dnia 24 z. m. z więzienia tamtejszego sądu zbiegł po przepiłowaniu kraty aresztant, który podał w śledztwie, że nazywa się Bednarski i pochodzi z Bursztyna. Wedle posłak nazwisko to jest fałszywe. Zbieg dokonał szeregu kradzieży z włamaniem. Poprzednio przy aresztowaniu znalazł przy nim nabity brauning.

Kolomyja, 27 kwietnia. (Sprawozdanie wydziału „Sokola”. — Walne zgromadzenie. — Narodowi demokraci przy robocie.

Ukazano się drukowane sprawozdanie wydziału naszego Sokola za rok 1913. Na każdym kroku znać postęp. Praca wraza tak ruchiwa, jak prawie nigdy dotąd, dzięki takiemu dobrowolny wydziału, że każdy członek miał sobie przydzielony zakres działania. Obrót kasowy wykazuje za rok 1913 w rozrachodach i dochodach kwoty po 16.861 koron. W bilansie długów Tur. wynosił 97.796 K, majątek czysty 22.626 kor. Za tak wysoką cyfrę długów nie odpowiadał wydział z r. 1913, gdyż odziedziczył je po poprzednim zarządzie, nieogłębnie gospodarującym. Właśnie obecny wydział do tego się przyczynił, że Towarzystwo wydobywa się z tej powodzi długów, do czego pomogło urządzenie własnego kina. Ustupający wydział nie z robił w r. 1913 ani centa nowego długu, natomiast zgrabnie urządzaniem przedsiębiorstwami przysporzył Tow. znaczne sumy. — Członków liczyło Towarzystwo w roku 1913 — 419.

Zwołane na dzień 24 kwietnia b. r. walne z gromadzenie odbyło się przy licznych udziale członków. Narodowi demokraci rozwinięli silną agitację, by przeprowadzić wybór swych kandydatów, gdyż większą część wydziału Sokola nie była wszechpolska. Lista nar.-demokratyczna przeszła i do wydziału Sokola weszli ludzie, którzy tylko raz w rok na walnym zgromadzeniu zjawiają się, poza tem nie interesując się sprawami Tow. Narodowi demokraci wywołali tak niesmaczną dyskusję, iż powstało na sali ogólne zaburzenie. Otrzymał ciętą odprawę, ale szczególnie mowę dyrektora Kasy Oszczędności, Bałackiego, przyjęto gorącymi oklaskami, gdy wytykając postępowanie nar. demokratów, nawoływał do jednności narodowej, gdyż korzystając z niesnasek tylko nasi wrogowie. Po tej przemowie skapitulowali ze swej garościi pp. Wszepolacy. Wystąpienie ich zaskoczyło Sokołowi, gdyż wniósł w szeregi ludzi, pracujących dla Towarzystwa, ferment bardzo niebezpieczny. Tutaj, na kresach, nie wolno tak postępować!

W najbliższych tygodniach odbędzie się nadzwyczajne walne zgromadzenie dla sprawy kina. Jakaś niewytłomaczona niechęć do sokolego kina mają pewni narodowo-demokratyczni członkowie tutejszego T. S. L., którzy natomiast forytując czysto niemieckie kino, rozsprowadzają bilety. Najbliższe walne zgromadzenie ma się zastanowić także nad zakupem akumulatorów elektrycznych, by w całym budynku Sokola wprowadzić oświetlenie elektryczne, zamiast obecnego gazowego.

Ze świata.

Budźt klasztoru w Częstochowie. Z rozporządzenia general-gubernatora warszawskiego zażądano od przeora klasztoru Jasnogórskiego przedstawiania corocznie do rządu gubernialnego piotrkowskiego budżetu wydatków na utrzymanie klasztoru na Jasnej Górze. Obecnie biskup diecezyi kujawsko-kaliskiej, ks. Zdzitowiecki, nadesłał do rządu gubernialnego piotrkowskiego budżet klasztoru jasnogórskiego na rok 1914, który obejmuje następujące pozycje: 1) Utrzymanie księży 12.000 rubli. 2) Utrzymanie orkiestry 10.440 rb. 3) Utrzymanie służby kościelnej 3320 rb. 4) Utrzymanie służby klasztornej 8436 rb. 5) Na reparacje główne kościoła 10.000 rb. 6) Na budowę sali spowiadalnej 25.000 br. 7) Na reparację walow 5000 rb. Ogółem budżet na r. 1914 wynosi 74.196 rubli.

Nowy napad bandytów. Z Warszawy piszą nam: W nocy z dnia 29 na 30 kwietnia pod Gowarczowem, w pow. koneckim, gubern. radomskiego, zamordowano 3 osoby. Istnieje przypuszczenie, że zbrodnię tę dopuścił się nieuchwytny dotychczas, pomimo długotrwałego pościgu policji i wojska, bandyta Daniel Steffer, z nieodstępnym towarzyszem swoim.

„Löwenbräu”. Z Wiednia piszą 27 bm.: W pierwszych dniach maja zamknięta zostanie jedna z najpopularniejszych restauracji wiedeńskich: „Löwenbräu”, położona obok gmachu teatru nadwornego. Przez długie lata, gdy słynna piwnica ratuszowa jeszcze nie istniała — gromadził się w niej parlamentarzysty, głównie polscy i niemieccy. W czasie ery Badienowskiej była ona miejscem najważniejszych politycznych konwentykłów i konferencji. W ostatnich latach parlamentarysty niemal zupełnie znikli z salonów „Löwenbräu”, a jako „sztangaci”, pozostali w tej restauracji artyści dworskiego dramatu i bursze niemieckie. Kamieniec, w której znajduje się owa słynna wiedeńska restauracja, kupił jeden z wiedeńskich banków — miejsce „Löwenbräu”, zajmie kantor bankowy.

Uwodził kobiety w Syamie. Wschód obfituje w dzieła, traktujące o erotyce. Niektóre z nich, jak n. p. dzieło Omara Haleby lub obszarne Kainsutram — są przełożone na różne języki europejskie. Co się tyczy dalekiego Wschodu, to dość zna-

na jest już dziś grafika japońska na tematy erotyczne. Mało jednak znana pod tym względem dziełna jest Syam. Tam bardziej interesujący jest syamski utwór poetycko-dydaktyczny, który niedawno ukazał się we francuskim przekładzie w czasopiśmie, sprawom orientalnym poświęconem. Autor tej syamskiej „ars amandi” nazywa się Phioi. We wstępnych strofach opowiada on, że jest wdowcem, a syn jego ma zamiar oddać się zupełnie zdobywaniu kobiet. „Obowiązkiem jest tedy moim udzielić mu dobrych nauk w tych rzeczach”. Oto niektóre z tych nauk, które tężna bezwzględnie machiawelizmem erotycznym.

„Zapamiętaj sobie, że natura kobieca objawia się w słowach, które są nawskróś dwuznaczne. Jeśli chcesz uwodzić kobiety, musisz je dobrze poznać. Nie zaniedbuj więc żadnej sposobności do rozmowy z niemi.

„Gdy ryż na misce jest za gorący, zaczyna się jeść od brzegu, powoli, bez pośpiechu, aby tymczasem środek miski wychłodził. Tak samo należy postępować z kobietami. Nie działaj nigdy zbyt pośpiesznie. Jeśli wytwasz w czułości, to z czasem osiągniesz swój cel.

„W miłości główną jest rzeczą ulegać życzeniom kobiet. Mów każdej, że nie opuścisz jej aż do śmierci, że całe two życie spoczyna w jej spojrzeniach. Na pewno uwierzy, że to, co jej mówisz, jest prawdą. Naucz się zręcznie kłamać, upiększać wszystkie historie, jakie opowiadasz. Staraj się skierowywać rozmowę na sprawy, dotyczące miłości, wyznajdłwać wyrazy, które mogą rozkłiwić. Używaj podstępnie i oszukiwania. Bądź wstrzemięźliwym w propozycjach i nie okazuj zbyt wielkiej śmiałości, która mogłaby wywołać odwrót atakowanej kobiety.

„Zwróć się o radę do pośredniczki. Pogawędz z nią i przyrzeknij jej nagrodę za urządzenie schadzki. Ale nie bądź względem niej zbyt ufny. Pośredniczka zazwyczaj kłamie i zapewnia, że ona ją przysłała. Nie słuchaj jej i uważnie odróżniaj prawdę od fałszu. Jeśli sprawa się odwiekla lub bierze obrót niespodziewany, zdecyduj się śmiało na uwiedzenie pośredniczki. Cóż masz do stracenia? Uwidź ją i zrób z niej swoją kochankę!

„Jeśli nie skorzystasz ze sposobności, to kobieta nie zapomni ci tego długu; zmieni swe usposobienie i drugi raz sposobność taka ci się nie nadarzy.

„Jeśli starsz się o względy wdowy, mów w sposób, zblizniony do prawdy i nie przewlekaj sprawy omówieniami i ceregielami. Zanim bowiem zacząłś mówić, wie ona, o co ci chodzi.

„Jeśli chodzi o młodą dziewczynę, to staraj się mówić wykwintnie i czule. Jeśli masz do czynienia z kobietą starszą, to przemawiaj do niej, jak do starszej siostry, nie dbając o to, że będziesz potem w inny sposób wyrażał swą troskliwość.

„Obiekt brydkałki musisz ryćho opuścić; inaczej nie p zbliżysz się jej do końca życia.

„Nigdy nie przerywaj obłędnie, wzmawiając w siebie, że ci na tej kobiecie nie wleży.

„Kto włóczy się beznadzie i zatapia się jeno w marzeniach o kobiecie, zdradza brak rozumu. Kobiety będą go umyślnie unikały.

„Kobieta jest z natury zmienna, używa okrutnych podstępów i udaje, że nie kocha.

„Nie ustępuj bezwarunkowo nigdy, gdy kobieta, poó pozorem, że nie jest przygotowana, poprosi ci o zwłokę... Zapamiętaj sobie tę radę, jedną z najważniejszych!

Składki: Na Macierz Śląską złożył W. R. ze Slemienia 1 K.
Dla Towarzystwa szkoły ludowej złożył Mieczysław Rutowski 5 K. zebrane przy pożegnaniu kolegi.

Z kalendarza. W piątek dnia 1 maja: Filipa i Jakóba ap., Zygmunta.

Wschód słońca dnia 1 maja o godzinie 4 minut 19; zachód o godz. 6 m. 55; długość dnia godzin 14 m. 36.

Repertuar teatru miejskiego im. Słowackiego w Krakowie.

W piątek: „Nadzieja”.
W sobotę: „Człowiek z budki sniłera”.
W niedzielę: po południu: „Kordyan”; wieczór: „Człowiek z budki sniłera”.

Repertuar teatru ludowego w Parku Krakowskim.

W piątek: „Lola z Ludwinowa”.
W sobotę: „Lola z Ludwinowa”.
W niedzielę: po południu: „Za wolność naszą i waszą”; wieczór: „Lola z Ludwinowa”.

B. GABRYELSKA, Pałac Spiski, KRAKÓW. Wynajmuje i sprzedaje pierwszorzędnych fabryk fortepiany, pianina, harmonie i pianole do gotówkę lub na spłaty nawet dwudziestomiesięcznie. Instrumenty używane od cen najniższych. Wystawa obrazów. Wstęp wolny.

Kronika lwowska.

Smierć zasłużonej autorki. Ze Lwowa donoszą: Zmarła we Lwowie zasłużona autorka powieści dla młodzieży Michalina Zielińska. Nazwisko Zielińska nie jest obco żadnej matce. S. p. Zielińska była autorką rozlicznych powieści, jak „Branka litewska”, „Szesnaścieletni wojewoda” i t. p. Była ona jedną z pierwszych dziennikarek polskich; pracowała w redakcyach „Kłosów”, „Kroniki rodzinnej”, „Wieczorów rodzinnych” i „Małego światka”.

Samobójstwo. Ze Lwowa donoszą: Wczoraj o godz. 12 w południu odebrał sobie życie dwoma strzałami z rewolweru, skierowanemu w serce, słuchacz III roku medycyny, Zygmunt Panzer, lekarz lat 21. Smierć nastąpiła

w tym czasie ogólnych zjazdów polskiego szkolnictwa, wystawę, obejmującą całość kształtowania, co wchodzi w zakres szkolnictwa z działem naukowym, statystycznym i wytwórczością potrzeb szkolnych. Obrano komitet ściślejszy ze składem następującym: dyr. Józef Olszewski przewodniczący, dyr. Wiktor Brzeziński sekretarz, członkowie: p. Aniela Aleksandrowiczówna, r. Bily, wiceksker. Eile, dyr. Muzeum szkolnego A. Łukasiewicz, dyr. Stanisław Majerski, insp. Paczosa, prof. dr Piątek, dyr. patronatni dr Józef Schönnett i inż. Maryan Zielenicki.

Repertuar teatru lwowskiego.
W piątek: po południu: „W gołębniku“; wieczór: „Za Wisłą“
W sobotę po południu: „Robert i Bertrand“, czyli „Dwaj młodzieńcy“; wieczór: „Polska krew“.

Dział ekonomiczny.

Wiedeń, 30 kwietnia. Cukier ustal. 21.50-60; 22.00-10 Spirytus i nafta niemieckie.
Paryż, 30 kwietnia. Renta 3 proc. 86.25, Mąka 86.92.
Berlin, 30 kwietnia. Austriackie banknoty 85-10, Spirytus —
Frankfurt, 30 kwietnia. Austr. kred. 194.—, Kolej państwowa 254.25, Disconto 288.25, Laura —, Uspobienie: stałe.
Wiedeń, 30 kwietnia. Przy zamknięciu dzisiejszej giełdy popołudniowej notowano:
Akcyje: Austr. Zakł. kred. 613.—, wegr. Zakł. kred. 803.—, Anglobanku 332.—, Unionbanku 683.—, Länderbanku 499.—, Bankvereinu 518.75, Bodencredit 1173.—, Galicyjski Banku hipotecznego 641.—, Akcyje praskiego Banku kredyt. 657.—, Kolei państwowych 703.25, kolei południowej 101.25, kolei północnej 49.40, kolei czeskiej 101.25, Alpy 822.75, Rima Muranyi 645.50, Praskiego Tow. żelaznego 2570.—, Fabryki broni 929.—, Akcyje tureckie tyt. 434.50, Gal. Kar. Tow. naft. 957.—, Obl. wegr. indemniz. —, Renta majowa 82.20, Austr. renta koron. 82.35, Węgier. renta koron. 81.25, 56-letnie Lisy Tow. kred. ziemsk. 90.40, 56-letnie 4 i pół proc. Tow. kredytowego ziemskiego 91.—, 56-letnie 4 i pół proc. Tow. kredyt. ziemsk. 91.—, 4 1/2% Lisy Banku hip. 85.25, 4 1/2% Lisy Banku hip. 90.—, 5 1/2% Lisy Banku hip. —, 4 1/2% Lisy Banku kraj. 84.25, 4 1/2% Lisy Banku kraj. 90.75, 4 1/2% Gal. Obl. propin. 97.75, 4 proc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 82.75, 4 1/2% pożyczka m. Lwowa 80.75, 4 1/2% pożyczka m. Krakowa 80.—, Lisy tureckie 221.75, Maki 117.37, Rubele 231.75, Rosyjska pożyczka —, Skoda 75.37, Powsz. B. depoz. 545.—
Uspobienie:
Wiedeń, 30 kwietnia. Kursy giełdy wiedeńskiej:
Lisy: a procentowe: Austrack. zakładu kredytowego obl. proc. z r. 1880 8-prc. 276.—, Austrackiego zakładu kredytu z obl. proc. z r. 1889 8-prc. 245.—, Uregul. D. naju z 1870 r. 100 zlr. 5-prc. 271.50, Węg. Banku hip. 100 zlr. 4-prc. 226.—, Pożyczka serb. prem. 100 zlr. 5-prc. 107.75, b) bezprocentowe: Budapeszteńskie (Basilla) 4 zlr. 25-02, Zakł. kred. dla h. i p. 100 zlr. 474.—, Pożyczka m. Lublany 20 zlr. 58.—, Czerwonego krzyża austrack. tow. 100 zlr. 51.75, Czerwonego krzyża węg. tow. 6 zlr. 28.35, Lisy fund. arcyksięcia Rudolfa 10 zlr. 219.50, Tureckie oblig. prem. kolei 400 zlr. 921.10, Tureckie oblig. prem. kolei 400 zlr. 75.—, Lisy koron. m. Wiednia z 1874 r. 485.—
Giełda zbożowa.
Budapeszt, 30 kwietnia. Targ zbożowy.
Pszonica na kwiecień — do —; pszenica na maj 13.— do —; pszenica na październik 11.84 do —; żyto na kwiecień — do —; żyto na październik 9.54 do —; owsa na kwiecień 0.70 do —; owsa na październik 0.82 do —; kukurudza na maj 7.29 do —; kukurudza na lipiec 7.86 do —; kukurudza na sierpień — do —; rzepak na sierpień 15.75 do —
Oferty: mierna. Chęć kupna: mierna. Uspobienie: słabe; pogoda: piękna.

Z tatarsu przy ul. Rajskiej.
Szkole jazdy konnej prowadzą bez przerwy od lat 23, lekcy tak damskich jak i męskich udzielam obowiązuje w godzinach rannych od 7 do 11 popoł. od 3 do 7. — Na spaceru wynajmuję konie wypróbowanej pewności. Co niedzielę urządzam pod osobistym kierunkiem spaceru zbiorowe dla Pań i Panów stałe o godzinie 8, w dalsze okolice Krakowa.
Wpisy i wszelkie życzenia przyjmuję w kancelaryi tatarsu przy ul. Rajskiej od 8 do 1 i od 3 do 7.
FERDYNAND TARGOSKI
dyrektor tatarsu.

Z teatru ludowego.
„Lola z Ludwinowa“
Wodewil w 3 aktach Stefana Turskiego.
Popularność nazwiska autora „Krowoderskich zuchów“ starczyła za najlepsze zalecenie nowej jego sztuki. Zda się, że od czasu wiecu Stapińskiego tak wypełnionej widowni jak wczorajszego wieczoru nie oglądał jeszcze teatryk w parku krakowskim. Nie pamiętamy też takiego sukcesu śmiechu i takiego rozbawienia widzów jak wczoraj. „Lola z Ludwinowa“ jako nowy produkt plodnej muzy pana Stefana Turskiego — dzięki nigdy nie wyczerpanej charakterystyce środowiska i obyczajowi podmiejskiego, mimo niesłychanie rubasznej swej, miejscami krącoformy trywialnej formy słowa, odniosła powodzenie równe temu, jak swego czasu zdobyły „Krowoderskie zuchy“.
Jest to bezpretensjonalny, w gwarze podmiejskiej od początku do końca utrzymany wodewil, nacylający się już ku operetce. Tekst warty w pomysł, nie okraszony gęsto charakterystycznymi rodzajowymi scenami, obrazami i epizodami, zabawnymi i rozmieszczeniami sytuacyjnymi, pozwala widzowi zapomnieć o naiwności pomysłu sztuki i choć się zrywać trzeba często na nadmiar jaskrawych wyrażań, można śmiać się całą gębą, gdy na scenę w wesołym pląsie wysunie się korowód „tutkarek“ i „eygarniczek“ w towarzystwie swych nieodstępnych Antków i Felków, gdy rozbrni wesoła piosnka, którą zaintonuje gruby Józek z Ludwinowa.
Trzęś da się ująć krótko. Stary, bogaty kapitałista Kręcki oczarowany wdziękami pięknej Loli, pragnie wbrew woli swojej rodziny zaślubić ją. W tym celu odbiera ją z fabryki, gdzie Lola była „tutkarką“, i wraz z całą rodziną, t. j. matką, bratem Józkiem i narzeczoną jego, Staszka, lokuje ich u siebie. Rodzinka jest uszczęśliwiona splendorem, jaki na nią spływa, a bardziej jeszcze wygodnym życiem, jakie znajduje w domu Kręckiego. Ale Lola, która tylko pod terrorem matki i brata zgodziła się zaślubić owego „barona“, w ostatniej chwili „odkręca“ ślub i zaślubia dawnego narzeczonego tapicera.
Z takiego pomysłu i środowiska z właścicielką p. Stef. Turskiemu werwą wykrzesana krotoczwila tętni życiem, ruchem i gwarem — rozlega się odgłosy pieśni, rytmem tańca podmiejskiego, rozśmieszającego do łez. P. Turski jako gruby Józek grał z właściwą sobie werwą i humorem. Stworzył nową odmianę typu o charakterystycznym profilu. Świetna była p. Kolman w roli praczki Kręckowej; szczerze rozbawiona w swej postawie Staszka była p. Miłska. Starego donuzana z dużą siłą charakterystyki odtworzył p. Morzewski. Stylową i charakterystyczną baronową była p. Gorzyńska.
Publiczność bawiła się doskonale. Autorowi wy-

prawiono gorącą owację kwiatową, wykonawców żywo oklaskiwano. Jeżeli więc o powodzenie dożądnie chodziło i sukces kasowy, cel został w zupełności dopięty. W. Pr.

Proces o zdradę stanu.
(Telefonem.)
Lwów, 1 maja.
Zeznania posła Trylowskiego.
Wczoraj przesłuchano 148-go z rzędu świadka posła Trylowskiego. Zeznaje, że nie pamięta, czy doradzał chłopom, aby przechodzili na prawosławie, a jeżeli to robił, to nie z motywów politycznych, tylko z motywów taktycznych danej chwili. Agitacja prawosławna nie była zbyt silna, bo nie miała celów politycznych. Dopiero moskalofile wyzyskali tę agitację do swoich celów politycznych. Partya moskalofilska wysłała do Rosji młodych ludzi dla wykształcenia, którzy wracali następnie do Galicji jako duchowni, podlegający nie metropolii w Czerniowcach, tylko władzom rosyjskim.
Działalność partyi moskalofilskiej jest daleko sięgająca, partya ta ma na celu oderwanie Galicji od Austrii i przyłączenie jej do Rosji. W wydawnictwach moskalofilskich jak np. „Golos-Naroda“, drukowanych w języku popularnym, zamieszcza się ciągle portrety carów rosyjskich i rodziny carskiej. Ogłoszono w tem piśmie cały manifest cara z okazji jubileuszu dynastji Romanowów. Świadek cytuje artykuł Mieszkiowa w „Now. Wremieni“, który nawołuje do wyswobodzenia Rusi Galicyjskiej z pod panowania Polaków i Austrii. Nie jest to sprawa tylko rządu — oświadcza świadek — ale sprawa obchodząca także Polaków i Rusinów.
Dawniej moskalofile używali barwy żółtoniebieskiej, dzisiaj używają barw rosyjskich. W dalszym ciągu przychodzi do polemiki między dr. Solańskim obrońcą a posłem Trylowskim. Dr. Solański chciał doprowadzić do tego, aby świadek, poseł Trylowski, powiedział, czy naród ukraiński dąży do samodzielności politycznej.
Świadek odpowiada, że sprawa ta na razie nie znajduje się na porządku dziennym, a Ukraińcy w Rosji chcą przedewszystkiem autonomii.
Dr. Solański: Mówi pan, że moskalofile wyzyskali religię do celów politycznych. A jak nazwać to, że Ukraińcy przedstawiali w Wiedniu swoje krzywdy jako jedno pasmo krzywd polskiej w Galicji. Czy to nie jest mistyfikacja rządu, skoro wy macie tu więcej, niż Polacy w Rosji.
Świadek: Widocznie chodzi panu o co innego. Chce pan wprowadzić politykę i zagnać na strunę polityczną panów przysięgłych i odwrócić uwagę od tego, co się dzieje. Co jest między nami a Polakami, to my sami umiemy wytknąć. Najlepszym tego dowodem reforma wyborcza. To dowód naszej wiły. Ten proces, mam nadzieję, przyczyni się do wyjaśnienia różnic, jakie panują pomiędzy nami a Polakami co do kwestji moskalofilskiej. Także i w tej sprawie nastąpi wyrównanie różnic między Polakami a Rusinami i umożliwi przeciwdziałanie zakusom Rosji na ten kraj i w obronie tego kraju.
Słowa te wywołały burzliwe oklaski. Przewodniczący grozi opróżnieniem sali.

Obsadzenie biskupstwa kowieńskiego.
(Telegr. „N. Reformy“.)
Petersburg, 1 maja.
Kanonik kapituły w Mohylewie ks. Karewicz zamianowany został biskupem kowieńskim.

Wydatki na armię.
(Telegr. „N. Reformy“.)
Budapeszt, 1 maja.
W komisji wojskowej delegacji węgierskiej minister wojny Krobatin wygłosił *exposé*, w którym podniósł, że ogólne zapotrzebowanie zarządu wojskowego w r. 1915 wyniesie koron 575,935,000. Jest to z pewnością suma wysoka ale faktem jest, że ciężary, które ludność u nas ponosi na wydatki wojskowe, są mniejsze, niż w innych państwach sąsiadnych. Minister wskazuje na wybory korpus oficerski i doskonały stan armii, ale wobec wzrostu zbrojeń, muszą i Austro-Węgry dotrzymać kroku innym państwom, mimo swych pokojowych tendencji. Minister prosi o przyjęcie przedłożenia wojskowego.
Uchwalono merytoryczną dyskusję nad etatem marynarki odroczyć do 7 maja.

Z Sejmu węgierskiego.
(Telegr. „N. Reformy“.)
Budapeszt, 1 maja.
W Sejmie Polonyi zgłosił interpelację w sprawie wprowadzenia w Austrii ustawy o podwyższeniu kontyngentu rekrutów na podstawie § 14-go.
W dyskusji nad budżetem ministerstwa handlu podniósł poseł S z a b o, że koniecznym jest utrzymanie wspólnego okręgu cłowego, aczkolwiek Węgry powinny czynić przygotowania

do ewentualnego utworzenia samodzielnego okręgu cłowego.
Budapeszt. Polonyi uzasadniają interpelację w sprawie wydania w Austrii ustawy o podwyższeniu kontyngentu rekruta na podstawie § 14, żądają, aby minister honowód wstrzymał pobór rekruta, bo ustawa wspólna może być wydana tylko na podstawie parlamentarnej.
Minister Hazay oświadczył, że nie chodziło tu o ustanowienie systemu wojskowego lub jego zmianę, nie zachodzi więc wypadek, na który poseł Polonyi zwraca uwagę.
Przed głosowaniem nad przyjęciem odpowiedzi ministra do wiadomości opozycja opuściła salę, poczem jednogłośnie przyjęto odpowiedź do wiadomości.

Ulster.
(Telegr. „Nowej Reformy“.)
Londyn, 1 maja.
Rząd dotąd nie poczynił żadnych zarządzeń wojskowych w Ulsterze, oprócz wysłania okrętów wojennych do Belfastu. Między Ulsterczykami, względnie ich przywódcą Carsonem a rządem, toczą się rokowania kompromisowe, o czym świadczy wczorajsza mowa Carsona w Izbie gmin. Carson wprawdzie ponownie oświadczył, że Ulster zdecydowany jest do stawienia zbrojnego oporu w razie włączenia go do samorządu irlandzkiego, wyraźnie zaznaczył gotowość do rokowań kompromisowych.
Obecnie roztrząsają trzy kombinacje: Albo Ulster będzie na czas nieograniczonej wyłączonej z homerulu, a parlament będzie miał prawo każdej chwili wezwać Ulster do homerulu, albo Ulster objęty będzie homerulem dopiero wtedy, gdy w całem królestwie wprowadzony będzie federalizm, lub też, aby Ulster na czas ograniczony, jak rząd proponuje na lat 6, wyłączonej z homerulu.
Londyn. W Izbie gmin na interpelację liberalnego posła Dyleasa odpowiedział Asquith, że w Ulster poczyniono zarządzenia, które się okazały skutecznymi. Rząd stosunkom w Ulster poświęca baczną uwagę, ale nie może dzisiaj żadnych udzielić wyjaśnień.

Wojna w Ameryce.
(Telegramy „N. Reformy“.)
Waszyngton. Z Tampico donoszą, że powstają przez cztery dni atakowali miasto. Obecnie posiadają wszystkie punkty w dolnym biegu rzeki Labarra. Wojska związkowe wysłały oficerów do powstańców, z wezwaniem, aby się przyłączyli do walki przeciw Amerykanom. Powstańcy żądanie to odrzucili i odpowiedzieli, że stawiać będą czoło tylko wtedy, gdyby Amerykanie zaatakowali terytorya, zajęte obecnie przez powstańców.
Waszyngton. Sekretarz stanu zaprzecza wiadomościom, jakoby amerykańskie okręty wojenne niszczyły warszaty w Manianiko. Zapewniają tu, że na wybrzeżach Oceanu Spokojnego panuje spokój.
Nowy Jork. Z Baksako (Meksyk) donoszą: Amerykańska piechota marynarki wyładowała w Salina Cruz. Dowódca zagroził, że zacznie ostrzeliwać port, jeśli stawiany będzie opór.
Opozycja przeciw Wilsonowi.
San Francisco. (WAT). Wczoraj odbyło się tu olbrzymie zgromadzenie publiczne, przy udziale kilkunastu tysięcy osób w sprawie wojny meksykańsko-amerykańskiej. Wszyscy mówcy potępili postępowanie Wilsona i oświadczyli, że wysłanie wojsk amerykańskich do Meksyka jest początkiem dramatu bez końca. Uchwalono domagać się bezwzględnego wycofania wojsk amerykańskich z Meksyku.
Sąd rozjemczy w sprawie meksykańskiej.
Nowy Jork. (WAT). Obiegają tu pogłoski, że Stany Zjed. są skłonne do zawarcia pokoju z Meksykiem. Tak samo Huerta jest do tego skłonny. Po zawarciu pokoju zatarg meksykańsko-amerykański miałby być przedłożony do rozstrzygnięcia sądowi rozjemczemu. Huerta zwrócił się podobno do Japonii z prośbą o objęcie roli rozjemczej. Japonia jednak odmówiła, nie chcąc się mieszać do spraw Stanów Zjednoczonych.
Ostrożność Japonii.
Tokio. Urząd spraw zagranicznych potwierdza, że Japonia odmówiła objęcia zastępstwa interesów meksykańskich poddanych w Waszyngtonie.
Waszyngton. Carranza zawiadomił republikę A. B. C. (Argentynę, Brazylię i Chile), że gotów jest przyjąć ich pośrednictwo i rozpocząć układy w kwestjach spornych.
Krytyczne położenie.
Berlin. „Loc. Anzeiger“ donosi, że Huerta czynił przygotowania do ucieczki. Huerta wysłał znaczne sumy do różnych banków europejskich.

Krwawe walki górników z milicją.
(Telegr. „N. Ref.“.)
Londyn, 1 maja.
Wiadomości o walkach górników z milicją w Colorado wywołują tu bardzo przykre wrażenie, dotąd bowiem zginęło w nich 175 ludzi, w tem wiele kobiet i dzieci.
Rząd włoski interweniował w Waszyngtonie celem ochrony swoich poddanych w Colorado, albowiem większość robotników pochodzi z Włoch. W znacznej też liczbie pochodzą tamtejsi robotnicy z Austrii i Węgier. Kopalnie są własnością Rockefellera.
Onegąd przyszło ponownie do walki, w czasie której spalono jedną kopalnię, przyczem 40 osób, kobiet i dzieci spłonęło.
Waszyngton. (WAT). Po dwugodzinnej posiedzeniu Rady ministrów, na którym zajmowano się strajkiem w Colorado, prezydent Wilson wydał rozkaz wysłania tam wojska.

Straszna katastrofa w kopalni.
(Telegr. „N. Ref.“.)
Londyn. (WAT). W Beckley w Zach. Wirginii w kopalni Nev River nastąpiła eksplozja pyłu węglowego. W kopalni znajdowało się przeszło

300 górników, którzy eksplozja odcięła od świata.
Nowy Jork. (WAT). O katastrofie w kopalni w Beckley donoszą: Z jednego szybu wydobyto dotąd 67 żywych górników, 5 zginęło i 38 ciężko rannych górników. W innym szybie w głębokości 600 stóp znajduje się jeszcze 187 górników. Ekspedycja ratunkowa usiłowała dostać się do tego szybu, jednak napróżno. Ogółem, jak sądzą, w kopalni zginęło 203 górników.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości „Nowej Reformy“
z 1 maja.
Petersburg. Sazonow otrzymał wezwanie do cara do Lwidy dla przedłożenia sprawozdania o sytuacji międzynarodowej.
Nowe połączenie między Krakowem a Lwowem.
Wiedeń. W tegorocznym rozkładzie jazdy zaprowadzony będzie od 15 czerwca na przestępni Jasło-Sanok nowy pociąg i uzyskane będzie nowe połączenie między Krakowem a Lwowem via Nowy Zagórz-Sambor. Przez to nowe połączenie nastąpi dogodność nie tylko w ruchu lokalnym, lecz także uzyskane będą nowe połączenia z Zakopanem, Krynica, Iwoniczem, Żegiestowem, Rymanowem itd. Dla wygody podróży kursować będą wagony bezpośrednie 1 i 2 klasy między Krakowem i Lwowem i między Lwowem a Krynica.
Likwidacja firmy „Union“ w Stanisławowie.
Wiedeń. Dzienniki donoszą, że fabryka towarów żelaznych i zakład budowy mostów „Union“ w Stanisławowie ma być zlikwidowana. Firma ta w r. u. poniosła wielkie straty. Zobowiązania firmy wynoszą 750,000 koron. Toczą się pertraktacje o nabycie tej firmy. Pewna galicyjska instytucja finansowa, która firmę tę sfinansowała, ma być również zlikwidowana.
Rekonwalescencja cesarza.
Wiedeń. Wczoraj wieczorem wydano następujący buletyn: Ogólny stan i umiejscowienie choroby bez zmiany. Cesarz przebył dłuższy czas w małej galerii przy otwartych oknach.
Upadłość Banku gwarancyjnego w Pradze.
Praga. Tutejszy Bank gwarancyjny ogłosił konkurs. Passywa wynoszą 330,000 K. Bank utrzymywał stosunki w Galicji.
Rusyfikacja Chełmszczyzny.
Petersburg. (WAT). Korespondent „Golosu Rusi“ z Chełma oburza się w artykule na to, że na nowej mapie gubernii chełmskiej linia zachowano polskie nazwy miejscowości. Korespondent domaga się zastąpienia ich nazwami rosyjskimi.
Z komisji budżetowej parlamentu niemieckiego.
Berlin. Komisja budżetowa parlamentu ukończyła obrady nad etatem zagranicznym. Uchwalono kredyt na utworzenie generalnego konsulatu w Albanii i Skoplje. Odrzucono wniosek socjalistów o przedłożenie statystyki wydatków z państwa niemieckiego.
Parlament niemiecki a 1 Maja.
Berlin. Parlament odrzucił wniosek socjalistów, aby dzisiaj z powodu święta 1 Maja nie było posiedzenia parlamentu.
„Temps“ o exposé hr. Berchtolda.
Paryż. „Temps“ omawiając exposé hr. Berchtolda, podnosi sympatyczne odniesienie się do Francji i sojuszniczki Francji, Rosji.
Ruch okrętów w kanale panamskim.
Panama. Pułkownik Goethals otworzył ruch okrętów przez kanał panamski dnia 10 maja.
Zwierzchnictwo Stanów nad kanałem.
Waszyngton. Bil Izby reprezentantów, który znosi uwolnienie okrętów amerykańskich od opłat kanalowych w kanale panamskim, przyjęł senat wraz z dodatkami, że Stany Zjednoczone nie zrzekają się prawa zwierzchnictwa nad kanałem.
Orkan w Petersburgu.
Petersburg. Wczorajszy orkan oderwał kilkadziesiąt barek i kilka mniejszych okrętów i rzucił je na pełną wodę. Nad ranem orkan złągodniał. Telefon między Moskwą a Kronsztadem przerwany. Na Wielkiej Newie burza poczyniła bardzo znaczne szkody przy budowie mostu.
Rewolta więźniów.
Paryż. (WAT). W więzieniu Aniane pod Montpellier wybuchła wczoraj rewolta więźniów, którzy w liczbie przeszło 40 rzucili się na dozorców i żandarmerów, z których dwóch ciężko zranili. Następnie wyłamyli więźniowie bramę i zbiegli. W miasteczku Puechabon zbiegli więźniowie zrabowali kilka sklepów. Steroryzowana ludność nie stawiała oporu.

Michał Konopiński.
Nadesłane.
(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcji.)
Nieszczęśliwymi stają się ludzie, którzy twóżyli szukają środka działającego na regularny codzienny stolec, podczas gdy przecież 1 szklanka gorzkiej wody „Hunyady János“ łatwo tu pomódz może. Każdy zatem bez względu na to, jakiego stanu i wieku on jest, powinien nie omieszkając skutecznie i prędko zapobiedz temu znu przez zżycie gorzkiej wody „Hunyady János“, tej prawdziwej zbawczynie wszystkich cierpiących na zatwardzenie. — Prawdziwa naturalna gorzka woda „Hunyady János“ jest we wszystkich aptekach, drogueryjach i składach wód mineralnych do nabycia, tu trzeba bacznie uważać przy kupnie, by nie otrzymać mniej lub wogóle bezwartościowych produktów lub naśladownictw. Zapytany lekarz na podstawie naukowych spostrzeżeń i na podstawie tysięcy świadectw swoich kolegów z całego świata opisujących zalety gorzkiej tej wody, przynęca napewno pierwszeństwo „Hunyady János“ gorzkiej wody przed innymi jakakolwiekbydz nazwę noszącymi gorzkimi wodami. 1322

Oświadczenie.
„Niejaki p. Wincenty Migdał wydał przed paru dniami w Białej drukowany list otwarty do Dr Kazimierza Niżyńskiego, Dyrektora powiatowego Towarzystwa Zaliczkowego i Kierownika Ekspozytury Banku Krajowego w Białej, w którym zjadliwie i niesłusznie szarpłę dobrą sławę człowieka, oddającego się z prawdziwym poświęceniem i zapałem pracy wśród tutejszych rękodzielników. Dr Niżyński pierwszy w Białej zaczął się energicznie starać o podniesienie ich bytu materialnego. To też odczuwając boleśnie krzywdę wyrządzoną swemu przyjacielowi, któremu tyle zawdzięcza, zebrał się dnia 14 b. m. rękodzielnicy polscy z Białej i okolicy w lokalu kat. Stow. ręk. w liczbie około 70 i powzięli jednomyślnie następującą uchwałę z zamiarem ogłoszenia jej w dziennikach polskich:
„Zgromadzenie uważa zarzuty listu otwartego, obniżające społecznie i narodową działalność p. Dra Niżyńskiego za niecną napaść, pochodzącą jedynie z osobistej niechęci, a w szczególności z oburzeniem odpiara zarzut, jakoby p. Dr Niżyński spaścił pod względem narodowym cel „Kofa kredytowej“ lub nowo założonej „Kasy rękodzielniczej“ i czynił jakiekolwiek zabiegi, aby go kat. Stow. rękodzielników w Białej mianowało swym członkiem honorowym. Zaszczyt ten przynależało m. Stow. w szczególności jednomyślnie jako jego usiłują i bezinteresowną pracę dla Stowarzyszenia i rękodzielników w duchu szczerze narodowym. To też zebrani odczuwając głęboko krzywdę, wyrządzoną p. Dr Niżyńskiemu tą niecną napaścią, wyrażają jej publicznie najupokorzeniejsze uznanie i wdzięczność, podnosząc jego szczerą i uczciwą pracę nad podniesieniem rękodzielników polskich w Białej.
Biała, dnia 14 kwietnia 1914.
Kat. Stow. Rękodzielników w Białej.
Józef Konturek senior. Ks. Dr St. Domasik prezes.
3622.
Architekt 3537 3 7
Inż. I. H. Loewenkron
otworzył biuro dla architektury i przedsiębiorstwo budowlane, Rynek L. 7, Tel. 2307. Osobnych zawiadomień nie rozysła się.

Kleinofcheg
Gleplie Trenczyńskie
Górne Węgry. Perla Karpat.
Wspaniałe położenie.
Radyoaktywne termale siarczane i kąpiele mufowe przeciw podgrze, reumatyzmowi, ischiasowi, neuralgii i t. d.
Zakłady wodolecznicze, Zander, Röntgen, kuchnia dietetyczna.
Wytownia, międzynarodowa publiczność.
Lekarze polscy: Dr Filipkiewicz i Dr Münz.
Frekwencja 14,000. — Od 1/1 do 15/VI i 1/IX do 31/XII. Mieszkanie z utrzymaniem, kąpielą lub leczeniem mufowym 8 K dziennie. — Prospekty wysyła Dyrekcja zakładu kąpielowego. 2549 4 8
Advokat krajowy
Dr Witold Bandrowski
prowadził kancelaryę swą we Lwowie przy ulicy Krasickich 11a, Tel. Nr 2359/II.
Weksle z podpisem „Jadwiga z Gorayskich Ryszczewska“ płać tylko firmom, z którymi stoją w bezpośrednim stosunku.
Jadwiga Ryszczewska.
Nareszcie
udało się chem. fabryce TLEN, niestrudzonej w dążeniu do dostarczenia swym P. T. Odbiorcom najlepszych fabrykatów w zakresie środków higienicznych, przyrządzić prawdziwo mydło z białych lilij. Mydło BIAŁE LILIE TLEN jest tak przyrządzone, iż nadaje się do każdej cery, czyni ją powiewną i usuwa pylek twarzy, ponieważ nie należy do gatunku mydeł przetłuszczonych. 9271
Do nabycia wszędzie w cenie 80 halerczy.
Advokat Dr Marcell Fechtdegen
przenosi z dniem 1 maja b. r. kancelaryę ZE LWOWA DO RZESZOWA, Zamkowa 1. 7. 3430 3 3
Instytut Języków Ansona
z dniem 1 kwietnia b. r. 3610 2 3
przeniesiony został na ulicę Szewską 17
Ruch przejezdnych.
Kraków, 30 kwietnia.
HOTEL BELVEDERE: Pułkownik Johan Elser z Czerniowca; nadp. Arnold Kolm z Olomuca; inż. Adolf Scheuble z Wiednia; prof. Luera Arnolfo z Turina (Włochy); dr Emil Eora z Berlina; inż. Alfons Reich z Wrocławia; kap. Emil Welas z Czeraslowia; Henryk Zander z Wiednia; Józef Rost z Przemysła; Izidor Kritzler z Wiednia; Emil Brandstädter z Wiedeńki; Izidor Hettwig ze Lwowa; Edward Kloss z Königsbutter; Julius Elser ze Lwowa; Kazimierz z Wiednia; Alfred Gross z Alotą w Pragi; Maks Alter z Wiednia; Alfred Gutherz z Frankfurtu; Maksymilian Wójcicki z rodziną ze Lwowa; Joachim Hilfstein z rodziną z Antwerpji; Henryk Klatter z Wrocławia.
HOTEL FRANCUSKI: Michalina Bieleńska z Lipniaka; Kazimiera Chłobowska z Sosnowca; Gustaw Ceratkiwicz z Raby Węgier; ks. Franciszek Dworak z Biechowa (Król. Polskie); Janina Jungowa z Warszawy; Witymierz Kopańczycki z Biesny; ks. Wincenty Kinski z Plocka; Jan Rowiński z Sosnowca; Anna Sokolowska z Warszawy; Stanisław Skowroński z Myslenia; Adolf Turmaw z Trzykowiec; dr Jan Nowina-Zarzycki ze Lwowa; Hugo Selchewer ze Lwowa; Wiktor Petzlaff z Bytomia; Otto Pfandhauser z Wiednia; dr Maksymilian Hauke z Bytomia.

Nowości wiosenne dla Pań
w przybarach do sukien: Keronki, Wstążki chińskie, szkiełki, Tule keronkowe na bluzy i suknie, Przybrania do sukien i przybory do szycia
ZYGMUNT SLIMAKOWSKI
KRAKOW, RYNEK GŁ., LINIA A-B.
Nowości na sezon wiosenny: Czapki Sportowe, Bluzy, Halki, Reformy, Żakiety jedwabne, Pończochy, Rekawiczki, Kolarze, Rysze, Torebki, Pióra strusie, Rayery, Welonki. Po cenach bardzo niskich.

Dom parterowy z pięknym ogródkiem owocowym do sprzedania przy ul. T. Kościuszki, na Półwsi Zwierzynieckiej, w bardzo dogodnym i pięknym położeniu. Wiadomość u p. Sejny, ul. Stolarska, podcienie. 3027 1 3

Magister farmacji przyjmie posadę lub zastępstwo. — Zgłoszenia z podaniem warunków: Stanisław Kozicki, Radów, koto Farnowa. 3621 1 4

Technik z praktyką biurową i budowlaną, poszukuje posady jako architekta lub kierownika budowy. Zgłoszenia: Działacz karty tramwajowej Nr 1330 poste restante Kraków. 3600 1 3

Kupię mało używaną, droższą szafę na suknie. Adres: Krakowianka poste restante Kraków. 3602

Kwota K 27.000 do ulokowania na hipotekę. Zgłoszenia adresować: Puntualność 27 poste restante Kraków, za okazaniem kwitu inserat. 3611 1 3

Obiad na piątek w Kuchni Jaroskiej „Przyroda” linia A-B 1. 45, Rynek gł. Zupa borówkowa 30 h. Barszcz 20 h. Fasolka biała z groszkiem zielonym 40 h. Jarczyna miedziana 30 h. Ziemniaki faszerowane 30 h. Kapusta 30 h. Kotlety z kalafiorow 40 h. Sałata zielona 40 h. Kasza perlowa 30 h. Makaron z pomidorami 30 h. Pierogi roske 30 h. Omlet z grzybkami 50 h. Biszkopt z kremem 40 h. Tort „Victoria” 40 h. Placok drożdżowy z marmeladą 30 h. Kompot 40 h. 3628

Meble Antyczne różnego rodzaju, są do sprzedania w Zakładzie Tapicersko-dekoracyjnym A. Rybiński i P. Pałka, Kraków, ul. Sławkowska 27, I p. 3591 1 3

Masło potaniało kuchenne i deserowe. Wojciech Olszowski Kraków, Mały Rynek 3395 4 0

Pokój frontowy, z osobnym wejściem, umiłowany, dla osób poważnych. — Drugi także umiłowany, duży, może być z kuchnią, lub dwa pokoje razem, dla panów kawalerów. Wielopole 7, I p., na prawo, Rybarska. 3530 2 2

Księgarnię na prowincji wydzierżawię lub kupię. Zgłoszenia: Stanisław Nowakowski poste restante Kraków, za okazaniem kwitu inserat. 3534 2 3

Kamienica II-piętrowa z ogródkiem, nowoczesne urządzenie, łazienki, światło elektryczne, zaraz do sprzedania. Gotówki potrzeba 25.000 koron. Tylko osobiste zgłoszenia, godzina 2—5 po poł., Podgórze, Kołtataja 16, u właściciela. Pośrednictwo dozwolone. 3555 2 10

Kupię 100—200.000 metr. kub. (lub więcej) drzewa świerkowego nadającego się do fabrykacji celulozy. Oferty z podaniem ceny od metra loko stacja kolej. pod „Drzewo 1705” poste restante Kraków, kt. poczta (tylko za okaz. kwitu inserat). Pośrednictwo bezwar. niedopuszczalne. 3603 1 3

Antilentilia. Żaden artykuł toaletowy nie może rywalizować pod względem skutku i dobroci z Antilentilią. Środek ten, otrzymany z odświeżających substancji, usuwa w krótkim czasie piegi, plamy wątrobiane, nadaje twarzy świetną białość, — świeżość i delikatność. — Cena 4 K. 3491 1 0

JAN INNATOWICZ Kraków, Sukienice 20. Lwów, Sykulska 25.

Ostrzeżenie! 250 podrabiań powszechnie znanej SIROLINY „Roche” znajduje się w obiegu. — Przy nabyciu tego cennego leku, prosimy zwracać baczną uwagę na wyrazy SIROLINA „Roche”

SIROLINA i „Roche” będziemy sędownie dochodzić. F. HOFFMANN-LA ROCHE i Ska BAZYLEJA (Szwajcaria), WIEN III/4

Nauczycielki Polki z wyższym wykształceniem; Francuzkę z angielskim i muzyką; Dwie Angielki z francuskim; Niemki, nauczycielki i bonny, na stałe i na czas wakacji; Francuzki na czas wakacji; 3504 1 6

Polkę freblankę z doskonałym niemieckim i muzyką poleca

Biuro Stowarzyszenia Nauczycielek Kraków, Karmelicka 32. Zdzisław G. List na pocztę. Hela. 3614

Przedsiębiorstwo fabryczne poszukuje od 1-go maja b. r. trzeźwego, zaufanego dozorcę

władającego językiem polskim i niemieckim. 3617 1 2 Zgłoszenia tylko listowne pod T. A. przyjmuje Administracja „Nowej Reformy”.

Ogłoszenie. Gmina miasta Myślenice sprzedaje z wolnej ręki dom piętrowy, murywany, w Ryńku, o dwa frontach, nadający się także na hotel i na zajazd, którego tutaj niema, za cenę ponad 50 tysięcy koron.

Blizsza wiadomość w Magistracie. Oferty wnosić należy do 25 maja 1914 r. wraz z wadyum 10%, ceny oferowanej. Myślenice, 25 kwietnia 1914. Burmistrz E. Klebert.

Do sprzedania piękna rezydencja dla emerytów, przy szlaku kolei Sucha-Zakopane. Pisemne zgłoszenia pod 105 do biura inseratów i dzienników Maryana Hapczyca, Kraków, ulica Jagiellońska 7. 3500 2 3

Lokal 2-3 ubikacji, w parterze, na biura lub dla fachowca. Wiadomość: Gołębia 14, II p., u właścicieli. 3558 2 2

Apteka w Starym Sączu poszukuje asystentki od 15 maja. Oferty nieuwzględnione bez odpowiedzi. 3578 2 3

Od 4 koron Suknie damskie od 1 korony Sukienki dla dzieci przyjmują się do roboty: Ulica Karmelicka 7, II piętro, kamienica w podwórzu. 2930 6 0

Na reumatyzm „NEROOL” chemika dra Juliusza Franzosa, aptekarza w Tarnopolu. Cena flakonu 80 hal. — 12 flakonów K 960, nie licząc opakowania i franko. Tyśiące listów dziękczynnych do przegladu. Dwa razy dziennie wysyła pocztowa. — Do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach, albo jeśli gdzie niema, wprost w fabryce Dra Juliusza Franzosa w Tarnopolu Nr 140. 21 16 0

RABKA Wszelkich wyjaśnień udziela Zarząd Zakładu kąpielowego w Rabce. Pierwsza koncesjonowana przez c. k. Namiestnictwo

Wyższa szkoła kroju i szycia przy ulicy św. Krzyża 7 otwiera dla pań i panienek dnia 4 maja kurs najłatwiejszego, francuskiego kroju systemu Worth'a. — Warunki przystępne, dla niezamożnych pań żonów. Setki podziękowań za dokładną naukę. Zgłoszenia i wpisy przyjmują się codziennie od godziny 9-tej rano do 12-tej i od 3-ciej do 6-tej. 3466 3 3

Bad-Nauheim Villa Wanda — Dom Polski dla gości kąpielowych otwarty od 1 maja. Wygodne mieszkanie, winda, oświetlenie elektryczne, centralne ogrzewanie, opieka dla chorych. Właścicielka Helena Szczepanowska. 3074 6 12

Dla skandynawskiej fabryki z działu przedziwa poszukuje się większej ilości robotnic lub też kilku robotników. Firma zamierza przedewszystkiem wejść w stosunki z osobą godną zaufania, która zapewni dostarczenie ludzi. Dokładne oferty nadających się do tego osób, godnych zaufania, pod „Textil H. U. 2353” przyjmują ekspedycja Rudolfa Mossoga w Hamburgu. 3623

NA RATY tygodniowe lub miesięczne bez podrozenia nabyć każdy może towary wszelkiego rodzaju, jak: ubrania, buciki, kapelusze z pierwszorzędných fabryk, ubranka dziecięce, bieliznę, kocy, koldy, kapy, plety, chustki jedwabne i inne przybory do podróży i sportu, parasole, laski, także zegarki i biżuterię, w złoce i srebrze, oraz wszelkie towary galanterijne i modne w jednym tego rodzaju handlu, który posiada wszelkie towary w wielkim wyborze na składowie 3492 4 4 pod firmą TANI POLSKI BAZAR Kraków, ulica Lubicz 3 (obok dworca).

Ogłoszenie w sprawie sprzedaży parcel polortyfikacyjnych między przedłużoną ulicą Zwierzyniecką i Smoleńską i między przedłużoną ulicą Długą i Krowoderską. Gmina miasta Krakowa chcąc ożywić w mieście ruch budowlany i dać rzesom bezrobotnym pracę i zarobek, przeprowadza pertraktacje z Bankiem Krajowym co do ułatwienia zabudowania parcel polortyfikacyjnych w pasie między ulicą Zwierzyniecką i Smoleńską a między przedłużoną ulicą Długą a ulicą Krowoderską, przez udzielanie osobom budującym na tych gruntach przez Bank Krajowy kredytu budowlanego, oraz pożyczek hipotecznych.

Parcele powyższe w jednym i drugim miejscu posiadają obok siebie urządzone ulice wraz z przewodami kanalizacyjnymi, gazowymi, wodociagowymi i kablami elektrycznymi. Celem ułatwienia ich nabycia osobom prywatnym i umożliwienia przeprowadzenia na nich budowli, udzieli Bank Krajowy nabywcom tych parcel naprzód kredytów budowlanych w granicach przyszłej możliwej pożyczki hipotecznej. Na ten cel przeznaczona zostaje suma trzech milionów koron. Kredyty budowlane zaliczane będą wedle norm w Banku Krajowym obowiązujących w miarę postępu budowy z oprocentowaniem 1 1/2% wyżej od raty bankowej i za prowizją 1/4% półrocznie. Pożyczki hipoteczne w 4 1/2% listach udzielane będą w ten sposób, że część kapitału otrzyma okres umorzenia na czas trwania ulgi podatkowej, a reszta na okres dłuższy normalny.

Bank Krajowy po każdym zgłoszeniu przeprowadzi za porozumieniem z gminą cenzurę zgłaszających się i udzieli kredytu tylko w tych wypadkach, w których fundusze własne zgłaszających się łącznie z kredytem budowlanym i ceną kupna za grunt w gotówce wypłacić mającą wystarczą na pokrycie tak tej ceny kupna, jak i kosztów budowy i o ile przedsiębiorstwo nie ma cech spekulacyjnej. Zapłata ceny kupna parceli od Gminy miasta Krakowa zakupionej może być w ten sposób rozłożona, że 1/3 część uisli kupujący przy podpisaniu kontraktu, a resztę w 12-tu półrocznych ratach wraz z procentem od pozostałej części ceny kupna liczoną. Gmina może odstąpić pierwszeństwa hipotecznego, przysługującego reszcie ceny kupna na rzecz pożyczki amortyzacyjnej, o ile znajdzie dostateczne zabezpieczenie i nie będzie na stratę narażona. Podania, względnie oferty na zakupno tych parcel można wnieść codziennie między godziną 9-tą i 12-tą do biura Budownictwa miejskiego, Oddział b, na ręce pana Naczelnika tego Urzędu (Gmach Magistratu, III piętro, drzwi Nr 15, od strony ul. Poselskiej), gdzie również można przeglądać plan dotyczący parcel i zasady sprzedaży. Kraków, dnia 9 kwietnia 1914. Prezydent stoł. król. m. Krakowa: Dr Leo w. r.

SOLANKA JODO-BROMOWA NAJSILNIEJSZA W EUROPIE. Prześlizgłe położenie, znakomite połączenia kolejowe, bezpośrednie wagony z Krakowa, Lwowa, Warszawy, Zakopanego i t. d. Urządzenia balneotechniczne doskonałe. Zakład gimnastyki leczniczej. Wodociąg, wody do picia, kanalizacja, oświetlenie elektryczne, łazienki ogrzewane, mieszkanie przeważnie z piecami, nowy zakładowy hotel Pension elegancie i bardzo wygodnie urządzone, restauracja pierwszorządna, pensjonaty. — Ceny bardzo umiarkowane. SÓL RABCAŃSKA MINERALNA do kąpiei w domu, najtańsza, w skuteczności przewyższa dziesięciokrotnie n. p. sól morską, wszędzie do nabycia. 3048 4 10 Prospekty franco. 3619 1 4

Ogłoszenie konkursu. Magistrat miasta Nowego Targu rozpisuje konkurs na posadę kierownika elektrowni miejskiej w Nowym Targu z placą 3600 koron rocznie, pomieszkaniem, światłem i opał. Wymagane następujące warunki: 1) Nieprzekroczony 40-ty rok życia; 2) Świadectwa ukończonej Politechniki z Wydziału elektrotechnicznego i mechanicznego; 3) Świadectwo z odbytej co najmniej 3-letniej praktyki w Zakładach elektrotechnicznych w kraju lub zagranicą; 4) Prawo obywatelstwa austriackiego i opisanie przebiegu życia; 5) Świadectwo, że kandydat posiada znajomość administracji prowadzenia ksiąg fabrycznych i władza językiem polskim w słowie i piśmie. Podania z świadectwami należy wnieść do Magistratu w Nowym Targu w terminie do dnia 31 maja 1914 r. włącznie. Nowy Targ, dnia 28 kwietnia 1914. Burmistrz Rajski.

Lekkie, eleganckie i trwałe pod gwarancją trwalsze od maszynowego OBUWIE -- ręcznie wykonane we wszystkich dowolnych fasonach gotowe i na zamówienie do nabycia u JANA PALONKA Kraków, Rynek gł. 1. 7—8 (obok Szarej kamienicy) 2861 Kto u mnie kupi, zostaje stałym odbiorcą. 5 6 Nr ins. 23 3629

HALA LICYTACYJNA c. k. Sądu powiatowego cywilnego w Krakowie, ul. św. Tomasza 1. 29. W sobotę dnia 2 maja 1914 i w dniu następnym o godzinie 9 rano będą sprzedane: Różne wyroby ze złota, suknia ślubna, płótno, maszyna do szycia i sprzęty domowe. Kraków, dnia 30 kwietnia 1914. Blizsze szczegóły na tablicy przed Halą umieszczone.

Perfumy na wagę. Największy wybór: 100 zapachów, od 30 hal. za 1 kg. poleca 1965 3 8 L. Korzeniowski, Floryańska 22.

Większa sprawna pralnia przyjmuje kołnierze, mankiety i koszule do prania. Ceny niskie, wykonanie szybkie. Franciszek Schindler, pralnia Wiedeń, XVI., Fröbelgasse 20. 3558 2 2

Amerykański spadek! w Krakowie. Przed nami stoi majątek! Dostępnym palcem stuknąć się w głowę, żeby go zdobyć. — Posiadam 9 genialnych wynalazków, w tem dwa własne, inne powierzone mi w całkowite zaufanie. Z nich będą miliony dochodu rocznie. Niektóre, sprzedawane na cały świat, mogą być wyrabiane w Polsce. — Poszukuję obecnie jednego, lub kilku mądrych kapitalistów Polaków. Na dwa już mam patenty i wyrób ich już zaczęty. Można oglądać: ul. Garbarska 7, parter (sklep) w Krakowie. — Wszelkich informacji udziela Inżynier kierownik biura koncesjonowanych wykonawców budowlanych Edmund Łada-Czarnowski Kraków, ul. Garbarska 1. 7. 3590 2 0

UWAGA! Sprzedam udziały z umową, przy Rejencji zawartą, od tysiąca koron wwyż. — Zaliczenie do jakiej części zysków kapitalizujący chce i może należeć. Wzywam tylko ludzi honorowych!!! - Udziały tylko imienne. Udziałowcy, wyłącznie Polacy, mogą być i z innych dzielnic Polski.

Dyplom Palais de la mode „Le grand Chic” Dypłom L'art de la coupe „La Parisienne” C. k. koncesjonowana wyższa szkoła kroju damskiego modernistycznego Kraków - - ulica Sławkowska 1. 29. Prospekty i informacje na miejscu. Osobne kursa dla pań zawodowych, które w myśl Wysokiego Wydziału krajowego otrzymały mogą zasiłek aż do wysokości pełnej opłaty za naukę. 3561 2 3

Skład fortepianów i pianin pod firmą Zygmunt Raba w Krakowie ulica św. Jana 1. 13, sprzedaje instrumenty z pierwszorzędných fabryk najtańszej, z gwarancją kilkoletnią. Wyłącznie zastępstwo firmy Braci Stingl. 252 32 0

Do matury przygotuje w krótkim czasie z małą sumą (pojed. lub zbior.) st. filozofii, „Festina” poste restante Kraków G. 3407 4 4 Szukana dzierżawy dobrej trafiki, połączonej z handlem przybory piśmianych i szkolnych w Krakowie albo większym mieście na prowincji. A. H. poste restante Kraków gł. poczta. 3471 3 8

Masło deserowe i kuchenne, każdego dnia świeże, po cenach umiarkowanych, wysyła pocztą i koleją Mieczysława Jana Kędziora w Borzęcinie. 3203 3 3 Droguistka z egzaminem, poszukuje posady. — Zgłoszenia: Drognerya Mr H. Nowaka, Gorlice. 3374 5 6

Gusta Brand znana pielęgnarka, zabiera se 80-bog. dzieci na kurację do Rabki. — Opieka troskliwa. — Wiadomość: ul. Podbrzezie 3. 3380 5 5

Poszukuje się wspólnika z kwotą 1500 kor. do prowadzenia rentownego interesu. — Kapitał należyście zabezpieczony. — Zgłoszenia pod „W. S.” poste rest. Łobzów, za okaz. kwitu ins. 98

Edmund Korosadowicz art. rzeźbiarz-cyzyler uczeń ś. p. J. Hakowskiego wykonuje w srebrze, złocie i brązie prace w zakresie rzeźbiarstwa i cyzylerstwa wchodzące, jako to: płałkorzeźby, figury, portrety, medaliony (sposobem „en repoussé”), artykuły kościelne, jak: ksielichy, monstrancje, lichtarze, wykwy galanterijne; restauruje antyki; posiada odlewnię metali. 3146 4 4 Kraków, Tenczyńska 6, Wawel 8.

Urządzenie gabinetu mahoniowego, oraz kasa ogniotrwała do sprzedania. — Wiadomość: ulica Wyrzemska 3, I piętro, na prawo. 3493 3 6

Księgarnia H. Altenberga we Lwowie przyjmują w każdym czasie zdolnych agentów i agentki do rozsprzedaży dzieł na raty. 163 15 0

Staruszka 76-letnia, zupełnie zdolna do pracy jakiegokolwiek, prosi litościwych ludzi o wsparcie. Zofia Prokura, Kraków, ulica Floryańska 30, parter, u stróża. 9830 8 0

Kawaler lat 29, Polak, rzym.-kat., urzędnik prywatny, dobrze sytuowany, z prawem do emerytury, pragnie poznać inteligentną, przystojną pannę, z dobrego domu w celu matrymonialnym. Rzecz traktuje poważnie, serio. Za dyskrecję ręczę słowem honoru. Za dyskretyję ręczę fotografią i prasą nadesylną do 12 maja b. r. pod A. S. 29 w. poste restante Podgórze, kole Krakowa. — Na anonimowy lub listy bez fotografii nie odpowiem. 3502 3 5

Majatek w dobrym położeniu, kupię. Wkład 250.000 K. Zgłoszenia: „A. K. 17” do ekspedycji ogłoszeń Buchstaba, Lwów. 3429 3 8